

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

10 lutego 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 114/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 w odniesieniu do okresu przyznanego Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) na dostarczenie opinii w sprawie projektów sprawozdań z przeglądu dotyczących substancji czynnych, co do których istnieją wyraźne dowody, że nie mają one szkodliwych skutków ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 115/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiające warunki stosowania aktywowanego tlenku glinu do usuwania fluorków z naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych ⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazu oświadczeń żywieniowych ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 117/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 904/2008 ustanawiające metody analizy i inne przepisy techniczne niezbędne do stosowania systemu wywozu towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu 19

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 118/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 900/2008 ustanawiające metody analizy i inne przepisy techniczne niezbędne do stosowania systemu przywozu niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych	21
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 119/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1233/2009 ustanawiające szczególne środki wspierania rynku na rynku mleczarskim	26
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 120/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	27

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2010/6/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do rtęci, wolnego gossypolu, azotanów(III) oraz <i>Mowrah, Bassia, Madhuca</i> ⁽¹⁾	29
★ Dyrektywa Komisji 2010/7/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fosforu magnezu uwalniającego fosfinę jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	33
★ Dyrektywa Komisji 2010/8/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia soli sodowej warfaryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	37
★ Dyrektywa Komisji 2010/9/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu rozszerzenia włączenia fosforu glinu uwalniającego fosfinę jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy na produkt typu 18 zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy ⁽¹⁾	40
★ Dyrektywa Komisji 2010/10/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia brodifakum jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	44
★ Dyrektywa Komisji 2010/11/UE z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia warfaryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	47

DECYZJE

2010/73/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 25 stycznia 2010 r. uchylająca decyzję 2009/472/WE oraz dotycząca działań podjętych w związku z procedurą konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE	50
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 113/2010

z dnia 9 lutego 2010 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2, 3 i 4, art. 4 ust. 5, art. 5 ust. 2 i 4, art. 6 ust. 2 i 3 oraz art. 8 ust. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 471/2009 ustanawia wspólne ramy prawne dla systematycznego sporządzania europejskich statystyk dotyczących handlu towarami z państwami trzecimi.
- (2) Aby uniknąć podwójnego liczenia przepływów handlowych, niezbędne jest powiązanie zakresu statystyk dotyczących handlu zagranicznego z wyspecyfikowanymi procedurami celnymi, a także wyszczególnienie towarów lub przepływów wyłączonych ze statystyk dotyczących handlu zagranicznego z powodów metodologicznych.
- (3) W celu zharmonizowania procesu opracowywania statystyk handlu zagranicznego należy określić dane, które mają pochodzić z zarejestrowanego przywozu i wywozu, w tym kody, które należy stosować.
- (4) Z powodów metodologicznych należy ustanowić przepisy mające zastosowanie do szczególnych towarów lub przepływów.
- (5) Aby zharmonizować proces sporządzania statystyk dotyczących handlu w podziale według charakterystyki działalności oraz danych zagregowanych dotyczących handlu w podziale według waluty fakturowania, należy określić metodykę opracowywania tych statystyk.

- (6) Należy również ustanowić przepisy dotyczące przekazywania danych przez państwa członkowskie do Komisji (Eurostatu) oraz korygowania danych statystycznych, żeby zapewnić porównywalność i dokładność danych.
- (7) Kody rodzajów transakcji powinny zostać zmienione, żeby zapewnić możliwość identyfikacji towarów przeznaczonych do przetwarzania w ramach umowy, wysyłanych z powrotem do kraju wywozu.
- (8) Należy przyjąć środki gwarantujące przekazywanie danych statystycznych w sytuacji, gdy dalsze uproszczenie formalności celnych i kontroli celnych, w szczególności uproszczenie na mocy art. 116 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny)⁽²⁾, doprowadziłoby do braku dostępności danych celnych.
- (9) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1917/2000 z dnia 7 września 2000 r. ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1172/95 w odniesieniu do statystyki handlu zagranicznego⁽³⁾.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Statystyk Odnoszących się do Handlu Towarami z Państwami Trzecimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Wyłączone towary i przepływy

Towary i przepływy umieszczone w wykazie w załączniku I wyłącza się ze statystyki handlu zagranicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 229 z 9.9.2000, s. 14.

ROZDZIAŁ 2

DEFINICJE I SPECYFIKACJA DANYCH

Artykuł 2

Kody obrotów handlowych

Dla danych uzyskanych ze źródeł zarejestrowanych przez administrację celną dotyczących obrotów handlowych stosuje się następujące kody:

- 1 — dla zarejestrowanego przywozu,
- 2 — dla zarejestrowanego wywozu.

Artykuł 3

Okres referencyjny

1. Okresem referencyjnym jest rok i miesiąc kalendarzowy, w którym towary są przywożone lub wywożone.

Jeżeli źródłem zarejestrowanego przywozu i wywozu jest zgłoszenie celne, okresem referencyjnym jest rok i miesiąc kalendarzowy, w którym zgłoszenie zostało przyjęte przez organy celne.

2. Okres referencyjny jest określony sześciocyfrowym kodem, w którym pierwsze cztery cyfry oznaczają rok, a ostatnie dwie cyfry – miesiąc.

Artykuł 4

Wartość statystyczna

1. Wartość statystyczna to wartość towarów w czasie i miejscu przekraczania granicy państwa członkowskiego przeznaczenia – w przywozie oraz państwa członkowskiego rzeczywistego wywozu – w wywozie.

Wartość statystyczna obliczana jest na podstawie wartości towarów, o której mowa w ust. 2, oraz, w razie potrzeby, dostosowywana po uwzględnieniu kosztów transportu i ubezpieczenia zgodnie z ust. 4.

2. Stosownie do zasad określania wartości, ustanowionych w Porozumieniu dotyczącym stosowania art. VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (Porozumienie WTO w sprawie określania wartości celnej), wartość towarów w przywozie lub wywozie to:

- a) w przypadku sprzedaży lub kupna, cena rzeczywiście zapłacona lub należna za przywiezione lub wywiezione towary, z wyłączeniem równowartości samowolnych lub nieprawdziwych;
- b) w innych przypadkach, cena, która zostałaby zapłacona podczas sprzedaży lub kupna.

Wartość celna jest stosowana, jeżeli została określona zgodnie z kodeksem celnym dla towarów dopuszczonych do obrotu.

3. Wartość towarów podlegających procesowi uszlachetnienia określana jest na podstawie wartości brutto w następujący sposób:

- a) wartość nieprzetworzonych towarów przyjmowana jest dla towarów przeznaczonych do uszlachetnienia;
- b) wartość nieprzetworzonych towarów i wartość dodana w wyniku procesów uszlachetnienia przyjmowana jest dla towarów po ich uszlachetnieniu.

4. Wartość, o której mowa w ust. 2 i 3, jest w razie potrzeby dostosowywana w taki sposób, że wartość statystyczna obejmuje jedynie i wyłącznie koszty transportu i ubezpieczenia towarów z miejsca ich wysyłki:

- a) do granicy państwa członkowskiego przeznaczenia – w przywozie (CIF);
- b) do granicy państwa członkowskiego rzeczywistego wywozu – w wywozie (FOB).

5. Wartość statystyczna wyrażana jest w walucie krajowej państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie celne. Jeżeli dla wyrażenia wartości statystycznej w walucie krajowej konieczne jest przeliczenie waluty, należy zastosować:

- a) kurs wymiany obowiązujący w momencie przyjęcia zgłoszenia zgodnie z przepisami dotyczącymi przeliczania walut ustanowionymi w kodeksie celnym, a jeżeli nie jest to możliwe;
- b) kurs urzędowy, obowiązujący w momencie przywozu lub wywozu towarów, ustalony przez Europejski Bank Centralny dla państw członkowskich należących do strefy euro, lub oficjalny kurs ustalony przez państwa członkowskie nienależące do strefy euro.

Artykuł 5

Ilości

Dane dotyczące ilości towarów oznaczane są w następujący sposób:

- a) masa netto wyrażana w kilogramach, oznaczająca masę towaru z wyłączeniem opakowania; oraz
- b) w stosownych przypadkach, uzupełniająca jednostka miary wyrażana w odpowiednich jednostkach miary, zgodnie z obowiązującą Nomenklaturą Scaloną.

Artykuł 6

Państwa członkowskie przywozu i wywozu

1. Dane dotyczące państw członkowskich przywozu lub wywozu kodowane są zgodnie z nomenklaturą krajową i terytoriów dla celów statystyki handlu zagranicznego Unii Europejskiej oraz statystyki handlu między państwami członkowskimi, ustanowioną przez Komisję, zwaną dalej „Geonomenklaturą”.

2. Dane dotyczące państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie celne, wskazują państwo członkowskie, przez którego administrację celną składane jest zgłoszenie celne lub, w przypadku stosowania procedury uproszczonej, zgodnie z jej definicją w kodeksie celnym, do którego administracji celnej składane jest zgłoszenie uzupełniające, w tym odpowiedni zapis w pozycjach deklaranta, jeżeli jest to dozwolone przez organy celne.

3. W przypadku przywozu dane dotyczące państwa członkowskiego przeznaczenia wskazują państwo członkowskie, które w momencie zwolnienia do procedury celnej posiada wiedzę, iż towary zostaną wysłane, nie podlegając żadnym transakcjom handlowym ani innym operacjom zmieniającym ich status prawny w żadnym pośrednim państwie członkowskim.

Gdy nie jest to możliwe, dane te wskazują to państwo członkowskie, w którym towary znajdują się w momencie zwolnienia do procedury celnej.

Jeżeli towary są przywożone w celu ich przetwarzania pod kontrolą celną, państwem członkowskim przeznaczenia jest to państwo członkowskie, w którym odbywa się pierwszy etap przetwarzania.

4. W przypadku wywozu dane dotyczące państwa członkowskiego rzeczywistego wywozu wskazują państwo członkowskie, które w momencie zwolnienia do procedury celnej posiada wiedzę, iż towary zostaną wysłane, nie podlegając żadnym transakcjom handlowym ani innym operacjom zmieniającym ich status prawny w żadnym pośrednim państwie członkowskim przed ich zwolnieniem do procedury celnej.

Jeżeli towary są wywożone po przetworzeniu pod kontrolą celną, państwem członkowskim wywozu jest państwo członkowskie, w którym odbywał się ostatni etap przetwarzania.

Artykuł 7

Państwa partnerskie

1. Dane dotyczące państw partnerskich kodowane są zgodnie z obowiązującą Geonomenklaturą.

2. W przypadku przywozu dane dotyczące kraju pochodzenia wskazują kraj, w którym odbył się cały proces produkcji towarów lub ostatnia ich znacząca transformacja zgodnie z przepisami kodeksu celnego, ustanawiającymi zasady dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia.

Dane dotyczące kraju przesyłki/wysyłki wskazują państwo trzecie, z którego towary są wysyłane do państwa członkowskiego przeznaczenia, nie podlegając żadnym transakcjom handlowym ani innym operacjom zmieniającym ich status prawny, odbywającym się w pośrednim państwie trzecim.

3. W przypadku wywozu dane dotyczące ostatniego znanego kraju przeznaczenia wskazują ostatnie państwo trzecie, które w momencie zwalniania do procedury celnej lub obróbki zatwierdzonej przez organy celne posiada wiedzę, że towary zostaną dostarczone.

Artykuł 8

Kody towarów

Dane dotyczące towarów kodowane są:

- a) w przywozie – zgodnie z kodem towaru w podpozycji Taric;
- b) w wywozie – zgodnie z kodem towaru w podpozycji Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 9

Procedura statystyczna

1. Procedura statystyczna określa różne właściwości stosowane w rozróżnianiu transakcji handlowych, w szczególności zgodnie z ich umiejscowieniem w procedurze celnej.

2. Kod procedury statystycznej to – w dających się zastosować przypadkach – kod pochodzący od czterocyfrowego kodu określającego zadeklarowaną procedurę zgodnie z kodeksem celnym. Stosuje się następujące kody:

- 1 — normalny przywóz lub wywóz,
- 2 — przywóz lub wywóz objęty procedurą celną uszlachetnienia czynnego,
- 3 — przywóz lub wywóz objęty procedurą celną uszlachetnienia biernego,
- 9 — przywóz lub wywóz niezarejestrowany ze zgłoszeń celnych.

Artykuł 10

Rodzaj transakcji

1. Rodzaj transakcji obejmuje różne właściwości wymagane do określenia zakresu handlu towarami w oparciu o zgłoszenia celne, w celu ujednoczenia statystyk handlowych dla celów bilansu płatniczego i rachunków narodowych ze statystykami dotyczącymi innych właściwości o znaczeniu statystycznym.

2. Dane dotyczące charakteru transakcji kodowane są zgodnie z załącznikiem II. Państwa członkowskie stosują kody ujęte w kolumnie A lub połączenie kodów z kolumny A z ich podpodziałami z kolumny B ujęte w tym załączniku.

Artykuł 11

Preferencyjne traktowanie przywozu

1. Dane dotyczące preferencyjnego traktowania to środki taryfowe wskazane przez kod preferencyjny zgodnie z klasyfikacją ustanowioną w kodeksie celnym.

2. Dane te odnoszą się do preferencyjnego traktowania zastosowanego lub przyznanego przez organy celne.

Artykuł 12

Rodzaj transportu

1. Dane dotyczące rodzaju transportu na granicy oraz rodzaju transportu wewnętrznego kodowane są zgodnie z załącznikiem III.

Rodzaj transportu na granicy określa środek transportu, którym, w przypadku wywozu, towary opuszczają terytorium statystyczne Unii Europejskiej oraz, w przypadku przywozu, którym towary zostały wprowadzone na terytorium statystyczne Unii Europejskiej.

Rodzaj transportu wewnętrznego określa, w stosownych przypadkach, środek transportu śródlądowego, którym towary docierają do miejsca zakończenia transportu, w przypadku przywozu, lub którym opuściły miejsce wysyłki, w przypadku wywozu.

2. Dla danych dotyczących kontenerów stosowane są następujące kody:

0 — jeżeli towary nie są transportowane w kontenerach w momencie przekraczania granicy terytorium statystycznego Unii Europejskiej,

1 — jeżeli towary są transportowane w kontenerach w momencie przekraczania granicy terytorium statystycznego Unii Europejskiej.

Artykuł 13

Identyfikacja przedsiębiorstw handlowych

Dane dotyczące przedsiębiorstw handlowych to odpowiedni numer identyfikacyjny przyznany importerowi/odbiorcy, w przypadku przywozu, oraz eksporterowi/nadawcy, w przypadku wywozu.

Artykuł 14

Waluta fakturowania

Dane dotyczące waluty fakturowania pochodzą, w stosownych przypadkach, ze zgłoszeń celnych i są kodowane w następujący sposób:

0 — jeżeli waluta podana jest w krajowej walucie państwa członkowskiego nienależącego do strefy euro,

1 — jeżeli waluta podana jest w euro,

2 — jeżeli waluta podana jest w dolarach amerykańskich,

3 — jeżeli waluta podana jest w walucie innej niż waluta krajowa państwa członkowskiego nienależącego do strefy euro, w euro lub w dolarach amerykańskich.

ROZDZIAŁ 3

SPORZĄDZANIE STATYSTYK HANDLOWYCH W PODZIALE WEDŁUG CHARAKTERYSTYKI DZIAŁALNOŚCI I STATYSTYK HANDLOWYCH W PODZIALE WEDŁUG WALUTY FAKTUROWANIA

Artykuł 15

Sporządzanie statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności

1. Krajowe urzędy statystyczne sporządzają roczne statystyki handlowe w podziale według charakterystyki działalności.

2. Jednostkami statystycznymi są przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w załączniku do rozporządzenia Rady (EWG) nr 696/93 ⁽¹⁾.

3. Jednostki statystyczne tworzone są przez połączenie numeru identyfikacyjnego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 13 z jednostką prawną w rejestrze przedsiębiorstw zgodnie ze zmienną 1.7a, o której mowa w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 ⁽²⁾.

4. Aby zapewnić identyfikację przedsiębiorstwa handlowego oraz połączenie z rejestrem przedsiębiorstw, krajowe urzędy statystyczne mają dostęp do danych dotyczących rejestracji i identyfikacji podmiotów gospodarczych, dostarczanych zgodnie z przepisami celnymi Unii Europejskiej. Organy odpowiedzialne za przydzielanie numeru w formacie EORI (Economic Operator Registration Identification – Wspólnotowy System Rejestracji i Identyfikacji Podmiotów Gospodarczych), na wnioski krajowych urzędów statystycznych, udostępniają dane wymienione w załączniku 38d do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾.

5. Zbierane są informacje o następujących cechach:

a) obroty handlowe;

b) wartość statystyczna;

c) państwo partnerskie;

d) kod towaru, zgodnie z sekcją lub dwucyfrowym numerem, podanymi w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 451/2008 ⁽⁴⁾;

e) liczba przedsiębiorstw;

f) działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo zgodnie z sekcją lub dwucyfrowym kodem statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej (NACE), ustanowionej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾;

g) klasa wielkości mierzona liczbą pracowników zgodnie z definicjami cech na potrzeby statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, ustanowionych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 250/2009 ⁽⁶⁾.

6. Zbierane są następujące zbiory danych:

a) procent zgodności między rejestrem handlowym a rejestrem przedsiębiorstw;

b) wartość obrotów handlowych w podziale według rodzajów działalności i klasy wielkości przedsiębiorstwa;

c) udział największych przedsiębiorstw mierzony wartością obrotów handlowych w podziale według rodzajów działalności;

d) wartość obrotów handlowych w podziale według państw partnerskich i rodzajów działalności;

e) handel w podziale według liczby państw partnerskich i rodzajów działalności;

f) handel w podziale według towarów i rodzajów działalności.

7. Pierwszym rokiem referencyjnym, dla którego sporządzane są statystyki roczne, jest rok 2010. Państwa członkowskie dostarczają dane za każdy kolejny rok kalendarzowy.

8. Dane statystyczne przekazuje się w ciągu 18 miesięcy od końca roku referencyjnego.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 65.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 86 z 31.3.2009, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 30.3.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 5.3.2008, s. 6.

9. Państwa członkowskie gwarantują, że dane statystyczne dostarczane są w sposób, który uniemożliwia identyfikację przedsiębiorstwa lub podmiotu handlowego w wyniku rozpowszechniania tych danych przez Komisję (Eurostat). Krajowe urzędy statystyczne określają, które dane objęte są klauzulą poufności.

Artykuł 16

Sporządzanie statystyk handlowych w podziale według waluty fakturowania

1. Krajowe urzędy statystyczne sporządzają roczne statystyki handlowe w podziale według waluty fakturowania.

2. Statystyki te zawierają informacje o następujących cechach:

- a) obroty handlowe;
- b) wartość statystyczna;
- c) waluta fakturowania kodowana zgodnie z art. 14;
- d) wartość ogółem oraz w podziale według produktów zgodnie z sekcjami lub działami obowiązującej Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Handlu (SITC), wskazując następujące kody:
  - 1 — surowce z wyjątkiem ropy, zgodnie z SITC sekcja 0-4, z wyjątkiem działu 33,
  - 2 — ropa, zgodnie z SITC dział 33,
  - 3 — produkty wytworzone zgodnie z SITC sekcja 5-8.

3. Pierwszym rokiem referencyjnym, dla którego sporządzane są statystyki roczne, jest rok 2010. Od tego czasu państwa członkowskie dostarczają dane co drugi rok kalendarzowy.

4. Statystyki przekazuje się Komisji (Eurostatowi) w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego.

5. Źródłem danych są informacje zarejestrowane ze zgłoszeń celnych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009. Jeżeli jednak waluta fakturowania, w przypadku wywozu, nie jest podana w zgłoszeniu celnym, państwa członkowskie przeprowadzają badanie w celu zebrania danych dotyczących wywozu w podziale według waluty fakturowania, które umożliwi uzyskanie dokładnych danych dla celów statystycznych.

ROZDZIAŁ 4

SZCZEGÓLNE TOWARY LUB PRZEPIŁY

Artykuł 17

Zakłady przemysłowe

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „zakład przemysłowy” oznacza kombinację maszyn, aparatury, przyrządów, wyposażenia, narzędzi i materiałów, które są przeznaczone do wspólnego działania jako duża jednostka przeznaczona do produkcji towarów lub świadczenia usług;
- b) „część składowa” oznacza dostawę dla zakładu przemysłowego, składającą się z towarów, które należą do tego samego działu CN;

c) kod towaru części składowej tworzony jest w następujący sposób:

- (i) pierwsze cztery cyfry to 9880;
- (ii) piąta i szósta cyfra odpowiadają numerowi działu CN, do którego należą towary będące częścią składową;
- (iii) siódma i ósma cyfra to 0.

2. Państwa członkowskie mogą sporządzać statystyki dotyczące wywozu na poziomie części składowych, pod warunkiem że łączna wartość statystyczna danego zakładu przemysłowego przekracza 3 mln EUR, chyba że są to kompletne zakłady przemysłowe do ponownego wykorzystania. Podawanie ilości jest dobrowolne.

Artykuł 18

Towary wysyłane partiami

1. Do celów niniejszego artykułu „towary wysyłane partiami” oznaczają dostawę części składowych kompletnego towaru w stanie rozmontowanym lub niezmontowanym, zrealizowaną w ciągu więcej niż jednego okresu referencyjnego z przyczyn handlowych lub związanych z transportem.

2. Okres referencyjny w przypadku przywozu lub wywozu towarów wysyłanych partiami może zostać dostosowany w taki sposób, żeby dane rejestrowane były tylko raz, w miesiącu, w którym ostatnia przesyłka jest przywożona lub wywożona.

Artykuł 19

Statki i statki powietrzne

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „statek” oznacza statki pełnomorskie, zgodnie z działem 89 CN, holowniki, okręty wojenne i konstrukcje pływające;
- b) „statek powietrzny” oznacza samoloty objęte kodami CN 8802 30 i 8802 40;
- c) „prawo własności” oznacza prawo osoby fizycznej lub prawnej do czerpania korzyści związanych z korzystaniem ze statku lub statku powietrznego podczas wykonywania działalności gospodarczej na mocy akceptacji ryzyka związanego z tą działalnością.

2. Statystyki dotyczące handlu zagranicznego obejmują jedynie następujący przywóz lub wywóz statków i statków powietrznych:

- a) przeniesienie prawa własności statku lub statku powietrznego z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim na osobę fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim przywozu. Transakcja ta jest traktowana jako przywóz;
- b) przeniesienie prawa własności statku lub statku powietrznego z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie członkowskim wywozu na osobę fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie trzecim. Transakcja ta jest traktowana jako wywóz. Jeżeli statek lub statek powietrzny jest nowy, wywóz jest rejestrowany w państwie członkowskim, w którym został on zbudowany;
- c) przywóz i wywóz statków lub statków powietrznych przed lub po przetwarzaniu w ramach umowy zgodnie z definicją w załączniku II przypis 2.

3. Statystyki handlu zagranicznego dotyczące handlu statkami lub statkami powietrznymi sporządzane są w sposób następujący:

- a) dla statków ilość jest podawana jako liczba jednostek lub w innych uzupełniających jednostkach miary ustanowionych w CN, natomiast dla statków powietrznych – według masy netto i w uzupełniających jednostkach miary;
- b) koszty transportu i ubezpieczenia wyłącza się z wartości statystycznej;
- c) państwem partnerskim jest:
  - (i) państwo trzecie, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna przenosząca prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku przywozu, lub osoba fizyczna lub prawna, na którą przenoszone jest prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku wywozu, dla przepływów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b);
  - (ii) państwo trzecie budowy, w przypadku przywozu, jeżeli nowy statek lub statek powietrzny został zbudowany poza Unią Europejską;
  - (iii) państwo trzecie, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku lub statku powietrznego, w przypadku przywozu, lub państwo trzecie, w którym odbywa się przetwarzanie w ramach umowy, w przypadku wywozu, dla przepływów, o których mowa w ust. 2 lit. c);
- d) okresem referencyjnym dla przywozu i wywozu, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), jest miesiąc, w którym następuje przeniesienie prawa własności.

4. Na prośbę krajowych urzędów statystycznych organy odpowiedzialne za zarządzanie rejestrami statków i statków powietrznych dostarczają wszystkie dostępne informacje w celu ustalenia zmian w prawie własności statku lub statku powietrznego między osobą fizyczną lub prawną, mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim, a osobą fizyczną lub prawną, mającą swoją siedzibę w państwie trzecim.

Artykuł 20

Zaopatrzenie statków i statków powietrznych

1. Do celów niniejszego artykułu:
  - a) „zaopatrzenie statków i statków powietrznych” oznacza dostawę produktów przeznaczonych dla załogi i pasażerów oraz produktów niezbędnych do działania silników, maszyn i innego sprzętu na statkach lub statkach powietrznych;
  - b) statki lub statki powietrzne uznaje się za należące do kraju, w którym swoją siedzibę ma osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku lub statku powietrznego, zgodnie z definicją w art. 19 ust. 1 lit. c).
2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują wywóz towarów dostarczanych z terytorium państwa członkowskiego wywozu przeznaczonych na zaopatrzenie statków i statków powietrznych należących do państwa trzeciego.

3. Państwa członkowskie mogą stosować następujące kody dla towarów przeznaczonych na zaopatrzenie statków i statków powietrznych:

- 9930 24 00:
towary sklasyfikowane w dziale CN 1 do 24,
- 9930 27 00:
towary sklasyfikowane w dziale CN 27,
- 9930 99 00:
towary sklasyfikowane gdzie indziej.

Przekazywanie danych dotyczących ilości jest nieobowiązkowe, z wyjątkiem towarów sklasyfikowanych w dziale CN 27.

Ponadto można stosować uproszczony kod państwa partnerskiego „QS”.

Artykuł 21

Zaopatrzenie instalacji morskich

1. Do celów niniejszego artykułu:
  - a) „instalacje morskie” oznaczają sprzęt i urządzenia zainstalowane i stacjonujące na morzu poza statystycznym terytorium danego kraju;
  - b) „towary dostarczane do instalacji morskich” oznaczają dostawę produktów przeznaczonych dla załogi oraz produktów niezbędnych do działania silników, maszyn i innego sprzętu na instalacjach morskich;
  - c) „towary otrzymane z instalacji morskich lub przez nie wyprodukowane” oznaczają produkty pozyskane z dna morskiego lub podglebia, lub wyprodukowane przez instalację morską.
2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują:
  - a) przywóz, jeżeli towary dostarczane są:
    - (i) z państwa trzeciego do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie przywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;
    - (ii) z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, do państwa członkowskiego przywozu;
    - (iii) z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie przywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;
  - b) wywóz, jeżeli towary dostarczane są:
    - (i) do państwa trzeciego z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie wywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia;

(ii) do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, z państwa członkowskiego wywozu;

(iii) do instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo trzecie posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia, z instalacji morskiej znajdującej się na obszarze, na którym państwo członkowskie wywozu posiada wyłączne prawo do eksploatacji dna morskiego lub podglebia.

3. Państwa członkowskie stosują następujące kody towarów dostarczanych do instalacji morskich:

— 9931 24 00:

towary sklasyfikowane w działach CN 1 do 24,

— 9931 27 00:

towary sklasyfikowane w dziale CN 27,

— 9931 99 00:

towary sklasyfikowane gdzie indziej.

Przekazywanie danych dotyczących ilości jest nieobowiązkowe, z wyjątkiem towarów sklasyfikowanych w dziale CN 27.

Ponadto można stosować uproszczony kod kraju partnerskiego „QW”.

Artykuł 22

Produkty morskie

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „produkty morskie” oznaczają produkty rybackie, minerały, produkty uratowane i inne, które nie zostały jeszcze wyładowane na ląd ze statków morskich;
- b) statki uznaje się za należące do kraju, w którym ma swoją siedzibę osoba fizyczna lub prawna, do której należy prawo własności statku, zgodnie z definicją w art. 19 ust. 1 lit. c).

2. Statystyki handlu zagranicznego obejmują jedynie następujący przywóz i wywóz produktów morskich:

- a) wyładowanie produktów morskich w portach państwa członkowskiego przywozu lub ich nabycie przez statki należące do państwa członkowskiego przywozu ze statków należących do państwa trzeciego. Transakcje te traktowane są jako przywóz;
- b) wyładowanie produktów morskich w portach państwa trzeciego ze statków należących do państwa członkowskiego wywozu lub ich nabycie przez statki należące do państwa trzeciego ze statków należących do państwa członkowskiego wywozu. Transakcje te traktowane są jako wywóz.

3. Państwem partnerskim jest, w przypadku przywozu, państwo trzecie, w którym osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo własności statku przywożącego produkty morskie posiada swoją siedzibę, a w przypadku wywozu – państwo trzecie, w którym wyładowywane są produkty morskiego lub w którym osoba fizyczna lub prawna posiadająca prawo włas-

ności statku nabywającego produkty morskie posiada swoją siedzibę.

4. Krajowe urzędy statystyczne, o ile nie stoi to w sprzeczności z pozostałymi przepisami prawa unijnego, oprócz dostępu do zgłoszeń celnych mają także dostęp do innych źródeł danych, takich jak informacje dotyczące zgłoszeń zarejestrowanych statków krajowych, dotyczących produktów morskich wyładowanych w krajach trzecich.

Artykuł 23

Statki kosmiczne

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „statek kosmiczny” oznacza pojazd, który jest w stanie wyjść poza atmosferę ziemską;
- b) „prawo własności” oznacza prawo osoby fizycznej lub prawnej do czerpania korzyści związanych z korzystaniem ze statku kosmicznego podczas wykonywania działalności gospodarczej na mocy akceptacji ryzyka związanego z tą działalnością.

2. Wystrzelenie statku kosmicznego, którego prawo własności zostało przeniesione z osoby fizycznej lub prawnej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim na osobą fizyczną lub prawną mającą swoją siedzibę w państwie członkowskim, rejestrowane jest:

- a) jako przywóz w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę nowy właściciel;
- b) jako wywóz w państwie członkowskim, w którym zakończono budowę statku kosmicznego.

3. Poniższe postanowienia szczegółowe dotyczą statystyk, o których mowa w ust. 2:

- a) dane dotyczące wartości statystycznej definiowane są jako wartość statku kosmicznego, z wyłączeniem kosztów transportu i ubezpieczenia;
- b) dane dotyczące państwa partnerskiego obejmują dane dotyczące państwa trzeciego, w którym zakończono budowę statku kosmicznego, w przypadku przywozu, oraz państwa trzeciego, w którym ma swoją siedzibę nowy właściciel, w przypadku wywozu.

4. Krajowe urzędy statystyczne, o ile nie stoi to w sprzeczności z pozostałymi przepisami prawa unijnego, oprócz dostępu do zgłoszeń celnych mają także dostęp do wszystkich dostępnych źródeł danych niezbędnych do zachowania zgodności z niniejszym artykułem.

Artykuł 24

Energia elektryczna i gaz

1. Krajowe urzędy statyczne mogą wymagać, żeby informacje istotne dla rejestrowania przywozu i wywozu energii elektrycznej i gazu między terytoriami statystycznymi państw członkowskich i państw trzecich, oprócz zgłoszeń celnych, dostarczane były bezpośrednio przez podmioty będące właścicielami sieci energetycznych lub gazowych lub zarządzające nimi.

2. Wartość statystyczna przekazywana do Komisji (Eurostatu) może opierać się na szacunkach. Państwa członkowskie informują Komisję (Eurostat) o metodologii zastosowanej do szacunków przed jej zastosowaniem.

Artykuł 25

Towary wojskowe

1. Statystyki handlu zagranicznego obejmują przywóz i wywóz towarów przeznaczonych do celów wojskowych.

2. Państwa członkowskie mogą przekazywać informacje mniej szczegółowe niż wskazano w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009, jeżeli informacje te stanowią tajemnicę wojskową zgodnie z definicjami obowiązującymi w państwie członkowskim. Wymaganim minimum jest jednak przekazywanie do Komisji (Eurostatu) danych na temat łącznej miesięcznej wartości statystycznej przywozu i wywozu.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 26

Przekazywanie europejskich statystyk dotyczących przywozu i wywozu towarów

1. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki, aby zagwarantować, że dane przekazywane do Komisji (Eurostatu) są wyczerpujące i spełniają kryteria jakości wyszczególnione w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 471/2009.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

2. Statystyki przekazywane do Komisji (Eurostatu) wyrażane są w walucie krajowej państwa członkowskiego sporządzającego te statystyki.

3. Jeśli miesięczne dane przekazane do Komisji (Eurostatu) zostaną skorygowane, państwa członkowskie przekazują skorygowane dane nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu, w którym udostępnione zostały dane skorygowane.

Artykuł 27

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1917/2000 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.

Rozporządzenie to stosuje się w dalszym ciągu do danych dotyczących okresów referencyjnych sprzed dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

LISTA TOWARÓW I PRZEPLYWÓW WYŁĄCZONYCH ZE STATYSTYKI HANDLU ZAGRANICZNEGO

- a) złoto monetarne;
- b) środki płatnicze obejmujące prawne środki płatnicze i papiery wartościowe, w tym płatności za usługi, takie jak usługi pocztowe, podatki, opłaty za użytkowanie;
- c) towary przeznaczone do zastosowania tymczasowego lub po takim zastosowaniu (np. wynajem, wypożyczenie, leasing operacyjny), pod warunkiem spełnienia wszystkich następujących warunków:
- uszlachetnianie nie jest ani nie było planowane ani wykonywane,
  - spodziewany czas trwania użytku czasowego nie był ani nie będzie dłuższy niż 24 miesiące,
  - nie nastąpiła ani nie jest spodziewana zmiana prawa własności;
- d) towary przemieszczające się pomiędzy:
- państwem członkowskim i jego enklawami terytorialnym w państwie trzecim, oraz
  - państwem członkowskim i mieszczącymi się na jego terytorium enklawami państw trzecich lub organizacji międzynarodowych.
- Do enklaw terytorialnych zalicza się ambasady oraz krajowe siły zbrojne stacjonujące poza terytorium ojczystego kraju;
- e) towary używane jako nośniki informacji, w tym oprogramowanie;
- f) oprogramowanie pobrane z Internetu;
- g) towary dostarczane bezpłatnie, które same w sobie nie są przedmiotem transakcji handlowej, pod warunkiem że przemieszczane są wyłącznie w celu przygotowania lub wsparcia zamierzonej transakcji handlowej przez zademonstrowanie cech towarów lub usług, takie jak:
- materiały reklamowe,
  - próbki handlowe;
- h) towary przeznaczone do naprawy i po naprawie oraz części zamienne, które są ujęte w planie napraw, oraz wymienione części wadliwe;
- i) środki transportu przemieszczające się w trakcie wykonywania pracy, w tym wyrzutnie statków kosmicznych podczas wyrzeliwania statków kosmicznych;
- j) towary zgłoszone organom celnym ustnie, które albo mają charakter handlowy, ale ich wartość nie przekracza progu statystycznego 1 000 EUR lub 1 000 kg, albo mają charakter niehandlowy;
- k) towary dopuszczone do obrotu po poddaniu ich procesowi uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.
-

ZAŁĄCZNIK II

LISTA KODÓW RODZAJÓW TRANSAKЦИИ

A	B
1. Transakcje, z którymi związane jest rzeczywiste lub zamierzone przeniesienie prawa własności z rezydenta na nierezydenta za wynagrodzeniem (pieniężnym lub innym) (z wyjątkiem transakcji wymienionych w ust. 2, 7, 8)	1. Bezwarunkowe kupno/sprzedaż 2. Dostawy z zamiarem sprzedaży po zatwierdzeniu lub wypróbowaniu, przeznaczone do wysyłki lub dostawy za pośrednictwem agenta komisowego 3. Handel barterowy (wynagrodzenie w naturze) 4. Leasing finansowy (sprzedaż na raty) ⁽¹⁾ 9. Inne
2. Zwroty towarów i wymiana towarów nieodpłatnie po zarejestrowaniu pierwszej transakcji	1. Zwrot towarów 2. Wymiana zwróconych towarów 3. Wymiana (np. w ramach gwarancji) towarów, które nie zostały zwrócone 9. Inne
3. Transakcje, z którymi związane jest przeniesienie prawa własności bez rekompensaty finansowej lub innej (np. dostawy humanitarne)	
4. Operacje w celu przetwarzania ⁽²⁾ w ramach umowy (bez przeniesienia prawa własności na przetwarzającego)	1. Towary, które mają wrócić do początkowego kraju wywozu 2. Towary, które nie mają wrócić do początkowego kraju wywozu
5. Operacje następujące po przetwarzaniu w ramach umowy (bez przeniesienia własności na przetwarzającego)	1. Towary powracające do początkowego kraju wywozu 2. Towary niepowracające do początkowego kraju wywozu
6. Szczególne transakcje kodowane na potrzeby krajowych	
7. Operacje w ramach wspólnych programów obronnych lub innych międzyrządowych programów produkcyjnych	
8. Transakcje, z którymi związana jest dostawa materiałów budowlanych i wyposażenia technicznego w ramach umowy budowlanej o generalne wykonawstwo lub w zakresie inżynierii lądowej, dla których nie jest wymagane osobne fakturowanie towarów, natomiast wystawiana jest faktura za całą dostawę objętą umową.	
9. Inne rodzaje transakcji, których nie można sklasyfikować pod innymi kodami	1. Wynajem, wypożyczenie i leasing operacyjny dłuższy niż 24 miesiące 9. Inne

⁽¹⁾ Leasing finansowy obejmuje operacje, w których raty leasingu obliczane są w taki sposób, że obejmują całą lub prawie całą wartość towarów. Ryzyko i korzyści związane z własnością przekazywane są korzystającemu. W chwili zakończenia umowy korzystający staje się prawnym właścicielem towarów.

⁽²⁾ Przetwarzanie to obejmuje operacje (przekształcenie, zbudowanie, montaż, ulepszenie, renowacja...) mające na celu wytworzenie nowego lub rzeczywiście ulepszonego produktu. Niekoniecznie jest to związane ze zmianą klasyfikacji produktu. Przetwarzanie wykonywane na własną rękę przez podmiot dokonujący przetwarzania nie jest objęte niniejszą pozycją i powinno być zarejestrowane w pozycji 1 kolumny A.

ZAŁĄCZNIK III

KODOWANIE ŚRODKÓW TRANSPORTU

Kod	Nazwa
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłki pocztowe
7	Stałe instalacje przesyłowe
8	Transport żeglugą śródlądową
9	Własny napęd

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 114/2010**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 w odniesieniu do okresu przyznanego Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) na dostarczenie opinii w sprawie projektów sprawozdań z przeglądu dotyczących substancji czynnych, co do których istnieją wyraźne dowody, że nie mają one szkodliwych skutków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 24b rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiającego dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽²⁾, jeżeli istnieją wyraźne dowody na to, że można oczekiwać, iż dana substancja czynna nie ma żadnych szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla wód gruntowych, ani żadnego niedopuszczalnego wpływu na środowisko, substancję tę należy włączyć do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG bez uprzedniej konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).
- (2) W przypadku włączenia substancji czynnej zgodnie z art. 24b rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 bez konsultacji z EFSA, w art. 25a tego rozporządzenia przewidziano, że EFSA ma wydać opinię na temat projektu sprawozdania z przeglądu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (3) Biorąc pod uwagę liczbę substancji czynnych, które zostały włączone zgodnie z art. 24b rozporządzenia (WE) nr 2229/2004, konieczne jest przedłużenie okresu przyznanego EFSA na wydanie opinii. Dotyczy to substancji czynnych, co do których istnieją wyraźne dowody, że nie mają one szkodliwych skutków. Uwzględniając powyższe fakty, właściwe jest przedłużenie do dnia 31 grudnia 2012 r. okresu, w jakim EFSA ma dostarczyć swoją opinię.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2229/2004.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 25a rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2012 r.”.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 115/2010**z dnia 9 lutego 2010 r.****ustanawiające warunki stosowania aktywowanego tlenku glinu do usuwania fluorków z naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 12 lit d),

uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2003/40/WE z dnia 16 maja 2003 r. ustanawiająca wykaz, stężenia graniczne i wymogi w zakresie etykietowania dla składników naturalnych wód mineralnych oraz warunki zastosowania powietrza wzbogaconego w ozon do oczyszczania naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych⁽²⁾ ustanawia najwyższe dopuszczalne stężenie fluorków w naturalnych wodach mineralnych. W odniesieniu do wody źródlanej stężenie takie ustanowiono w dyrektywie Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁽³⁾.
- (2) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym stosowanie się do przepisów wymienionych dyrektyw, należy zezwolić na przeprowadzanie procesu usuwania fluorków z naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych przy użyciu aktywowanego tlenku glinu („proces usuwania fluorków”).
- (3) Proces usuwania fluorków nie powinien powodować zwiększenia stężeń pozostałości w uzdatnianej wodzie do poziomu, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (4) O zamiarze przeprowadzenia procesu usuwania fluorków należy powiadomić właściwe organy, tak aby mogły one przeprowadzić niezbędne kontrole w celu zagwarantowania poprawności tego procesu.
- (5) Informacja o przeprowadzeniu procesu usuwania fluorków powinna znaleźć się na etykiecie wody poddanej uzdatnianiu.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i nie spotkały się ze sprzeciwem Parlamentu Europejskiego ani Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Zezwala się na uzdatnianie naturalnych wód mineralnych oraz wód źródłanych przy użyciu aktywowanego tlenku glinu w celu usunięcia fluorków, zwane dalej „procesem usuwania fluorków”.

Naturalne wody mineralne oraz wody źródlane są dalej zwane łącznie „wodą”.

2. Proces usuwania fluorków jest przeprowadzany zgodnie z wymogami technicznymi określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Stężenie pozostałości, które dostały się do wody w wyniku procesu usuwania fluorków, jest na najniższym poziomie możliwym technicznie do osiągnięcia zgodnie z najlepszymi praktykami i nie stanowi zagrożenia dla zdrowia publicznego. W tym celu podmiot gospodarczy wdraża i monitoruje krytyczne punkty procesowe określone w załączniku.

Artykuł 3

1. O zamiarze przeprowadzenia procesu usuwania fluorków powiadamia się właściwe organy co najmniej trzy miesiące przed jego przeprowadzeniem.

2. Wraz z powiadomieniem podmiot gospodarczy przekazuje właściwym organom stosowne informacje, dokumentację oraz wyniki analiz wskazujące na zgodność z wymogami przedstawionymi w załączniku.

Artykuł 4

Na etykiecie wody, którą wcześniej poddano procesowi usuwania fluorków, w bezpośredniej bliskości informacji o składzie analitycznym, umieszcza się oświadczenie: „woda poddana procesowi uzdatniania zatwierdzoną techniką adsorpcji”.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 22.5.2003, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

Produkty wprowadzone do obrotu do dnia 10 sierpnia 2010 r., które nie są zgodne z przepisami art. 4, mogą nadal znajdować się w obrocie do dnia 10 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Techniczne wymagania stosowania aktywowanego tlenku glinu do usuwania fluorków z naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych

Następujące krytyczne punkty procesowe zostają odpowiednio wdrożone i monitorowane:

1. Przed wykorzystaniem aktywowanego tlenku glinu do uzdatniania wody poddaje się go procedurze inicjalizacji, która obejmuje użycie kwasów lub zasad w celu usunięcia wszelkich pozostałości i zastosowanie płukania zwrotnego w celu usunięcia drobnych cząstek.
2. W regularnych odstępach od jednego do czterech tygodni, w zależności od jakości wody i przerobu, stosowana jest procedura regeneracji. Procedura ta obejmuje wykorzystanie odpowiednich chemikaliów do usunięcia zaadsorbowanych jonów w celu przywrócenia aktywowanemu tlenkowi glinu zdolności adsorpcji oraz w celu usunięcia ewentualnych utworzonych biofilmów. Procedura ta przebiega w trzech następujących etapach:
  - zastosowanie wodorotlenku sodu do usunięcia jonów fluorkowych i zastąpienia ich jonami wodorotlenkowymi,
  - zastosowanie kwasu do usunięcia pozostałości wodorotlenku sodu i aktywowania medium,
  - opłukanie filtra wodą pitną lub demineralizowaną oraz hartowanie tego rodzaju wodą. Jest to ostateczny etap mający na celu wykluczenie wpływu filtra na ogólny skład mineralny wody poddawanej uzdatnianiu.
3. Chemikalia i odczynniki wykorzystane do procedur inicjalizacji i regeneracji spełniają odpowiednie europejskie normy ⁽¹⁾ lub stosowne normy krajowe odnoszące się do czystości odczynników chemicznych wykorzystywanych do uzdatniania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
4. Aktywowany tlenek glinu spełnia europejskie normy dla testów wymywania (EN 12902) ⁽²⁾, co gwarantuje, że stężenie pozostałości, jakie dostały się do wody, nie przekracza poziomów ustanowionych w dyrektywie 2003/40/WE lub, w przypadku braku takich poziomów we wspomnianej dyrektywie, poziomów ustanowionych w dyrektywie 98/83/WE lub we właściwych przepisach krajowych. Całkowita zawartość jonów glinu pozostała w wodzie poddanej uzdatnianiu w wyniku uwolnienia glinu, głównego składnika aktywowanego tlenku glinu, nie przekracza 200 µg/l, zgodnie z przepisami dyrektywy 98/83/WE. Ilość ta jest sprawdzana regularnie zgodnie ze wspomnianą dyrektywą Rady.
5. Punkty procesowe podlegają dobrym praktykom wytwarzania oraz zasadom HACCP określonym w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ w sprawie higieny środków spożywczych.
6. Podmiot gospodarczy ustanawia program monitorowania w celu zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania punktów procesowych, w szczególności w odniesieniu do utrzymania podstawowych właściwości wody i zawartości w niej fluorków.

⁽¹⁾ Europejskie normy opracowane przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN).

⁽²⁾ Norma europejska EN 12902 (2004): Produkty do uzdatniania wody przeznaczonej do spożycia. Nieorganiczne materiały nośne i filtracyjne.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 116/2010

z dnia 9 lutego 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazu oświadczeń żywieniowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 stanowi, że oświadczenia żywieniowe dotyczące żywności są dozwolone jedynie w przypadku, gdy są wymienione w załączniku, w którym określono również warunki ich stosowania.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 przewiduje także, że w stosownych przypadkach wprowadza się zmiany do tego załącznika po przeprowadzeniu konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanym dalej „Urzędem”.
- (3) Przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, Komisja zasięgnęła opinii Urzędu na temat oświadczeń żywieniowych i warunków ich stosowania, dotyczących kwasów tłuszczowych omega-3, tłuszczów jednonienasyconych, tłuszczów wielonienasyconych i tłuszczów nienasyconych.
- (4) W opinii przyjętej w dniu 6 lipca 2005 r.⁽²⁾ Urząd stwierdza, że kwasy tłuszczowe omega-3, tłuszcze jednonienasycone, tłuszcze wielonienasycone i tłuszcze nienasycone odgrywają ważną rolę w odżywianiu. Niektóre tłuszcze nienasycone, takie jak kwasy tłuszczowe omega-3, czasami są spożywane w mniejszym stopniu, niż jest to zalecane. Dlatego też oświadczenia żywieniowe identyfikujące żywność, która jest źródłem tych składników odżywczych lub która jest bogata w te składniki odżywcze, mogłyby pomóc konsumentom w dokonywaniu wyboru zdrowszego pożywienia. Jednakże te oświadczenia zdrowotne nie zostały

włączone do wykazu sporządzonego w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 w formie przyjętej przez Parlament Europejski i Radę, gdyż nie można było wtedy jeszcze wyraźnie określić warunków ich stosowania.

- (5) Ponieważ te warunki stosowania zostały sprecyzowane, z uwzględnieniem także opinii Urzędu dotyczącej wartości referencyjnych do znakowania wartością odżywczą w odniesieniu do kwasów tłuszczowych omega-3 i omega-6, przyjętą dnia 30 czerwca 2009 r.⁽³⁾, zalecane jest włączenie wspomnianych oświadczeń do wykazu.
- (6) Co się tyczy oświadczeń „Źródło kwasów tłuszczowych omega-3” i „Wysoka zawartość kwasów tłuszczowych omega-3”, warunki stosowania powinny zawierać rozróżnienie między dwoma typami kwasów tłuszczowych omega-3, które pełnią różną funkcję fizjologiczną i dla których zalecane są różne poziomy spożycia. Ponadto warunki stosowania powinny określać minimalne wymagane ilości na 100 g i 100 kcal produktu w celu zagwarantowania, że jedynie żywność dostarczająca istotne ilości kwasów tłuszczowych omega-3 na poziomie ich spożycia może być opatrzona takimi oświadczeniami.
- (7) Co się tyczy oświadczeń „Wysoka zawartość tłuszczów jednonienasyconych”, „Wysoka zawartość tłuszczów wielonienasyconych” i „Wysoka zawartość tłuszczów nienasyconych” warunki stosowania powinny zawierać wymóg dotyczący minimalnej zawartości tłuszczów nienasyconych w żywności, a co za tym idzie, powinny zagwarantować, że ilość podana na oświadczeniu odpowiada istotnej ilości na poziomie ich spożycia osiągalnej poprzez zrównoważoną dietę.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dziennik EFSA (2005) 253, s. 1–29.⁽³⁾ Dziennik EFSA (2009) 1176, s. 1–11.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 dodaje się następujący tekst:

„ŹRÓDŁO KWASÓW TŁUSZCZOWYCH OMEGA-3

Oświadczenie, że żywność jest źródłem kwasów tłuszczowych omega-3, i każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być zamieszczane tylko wówczas, gdy produkt zawiera przynajmniej 0,3 g kwasu alfa-linolenowego na 100 g i na 100 kcal lub przynajmniej 40 mg kwasów eikozapentaenowego i dokozaheksaenowego razem na 100 g i na 100 kcal.

WYSOKA ZAWARTOŚĆ KWASÓW TŁUSZCZOWYCH OMEGA-3

Oświadczenie, że w żywności występuje wysoka zawartość kwasów tłuszczowych omega-3, i każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być zamieszczane tylko wówczas, gdy produkt zawiera przynajmniej 0,6 g kwasu alfa-linolenowego na 100 g i na 100 kcal lub przynajmniej 80 mg kwasów eikozapentaenowego i dokozaheksaenowego razem na 100 g i na 100 kcal.

WYSOKA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZÓW JEDNONIENASYCONYCH

Oświadczenie, że w żywności występuje wysoka zawartość tłuszczów jednonienasyconych, i każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być zamieszczane tylko wówczas, gdy przynajmniej 45 % kwasów tłuszczowych zawartych w produkcie pochodzi z tłuszczów jednonienasyconych, pod warunkiem że tłuszcze jednonienasycone dostarczają więcej niż 20 % energii produktu.

WYSOKA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZÓW WIELONIENASYCONYCH

Oświadczenie, że w żywności występuje wysoka zawartość tłuszczów wielonienasyconych, i każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być zamieszczane tylko wówczas, gdy przynajmniej 45 % kwasów tłuszczowych zawartych w produkcie pochodzi z tłuszczów wielonienasyconych, pod warunkiem że tłuszcze wielonienasycone dostarczają więcej niż 20 % energii produktu.

WYSOKA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZÓW NIENASYCONYCH

Oświadczenie, że żywność jest bogata w tłuszcze nienasycone, i każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być zamieszczane tylko wówczas, gdy przynajmniej 70 % kwasów tłuszczowych obecnych w produkcie pochodzi z tłuszczów nienasyconych, pod warunkiem że tłuszcze nienasycone dostarczają więcej niż 20 % energii produktu.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 117/2010

z dnia 9 lutego 2010 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 904/2008 ustanawiające metody analizy i inne przepisy techniczne niezbędne do stosowania systemu wywozu towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 904/2008⁽²⁾ ustanowiono metody, procedury i wzory do wykorzystania przy obliczaniu danych uzyskanych w wyniku analizy towarów zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji⁽³⁾.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 904/2008 zostało przeanalizowane przez grupę ekspertów w celu stwierdzenia, czy uwzględnia ono naukowe i technologiczne zmiany dotyczące ustanowionych w nim metod. Badania i testy przeprowadzone w ramach wspomnianej analizy wskazują, że zalecane obecnie dla większości towarów oznaczanie zawartości skrobi (lub dekstryny) poprzez zastosowanie hydrolizy wodorotlenkiem sodu oraz oznaczanie zawartości glukozy metodą enzymatyczną z wykorzystaniem spektrofotometrii nie spełniają najnowszych wymogów technicznych i w związku z tym powinny zostać uaktualnione.
- (3) Właściwe jest zatem ustalenie, że zawartość skrobi (lub dekstryny) należy oznaczać metodą enzymatyczną poprzez zastosowanie amylazy i amyloglukozydazy, a zawartość glukozy należy oznaczać z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 900/2008 z dnia 16 września 2008 r. ustanawiającego metody analizy i inne przepisy techniczne niezbędne do stosowania systemu przywozu niektórych

towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych⁽⁴⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 118/2010⁽⁵⁾.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 904/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 904/2008 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Skrobia (lub dekstryna)

(dekstryna jest wyrażana jako skrobia)

1. Dla wszystkich kodów CN innych niż kody CN 3505 10 10, 3505 10 90, od 3505 20 10 do 3505 20 90 i od 3809 10 10 do 3809 10 90 zawartość skrobi (lub dekstryny), o której mowa w kolumnie 3 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oblicza się według wzoru:

$$(Z - G) \times 0,9,$$

gdzie

Z = oznacza zawartość glukozy ustalaną za pomocą metody podanej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 900/2008^(*),

G = oznacza zawartość glukozy przed obróbką enzymatyczną, oznaczaną z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC).

2. Dla kodów CN 3505 10 10, 3505 10 90, od 3505 20 10 do 3505 20 90 i od 3809 10 10 do 3809 10 90, zawartość skrobi (lub dekstryny) oznacza się za pomocą metody podanej w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 900/2008.

(*) Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 8.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 18.9.2008, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ Zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 118/2010**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 900/2008 ustanawiające metody analizy i inne przepisy techniczne niezbędne do stosowania systemu przywozu niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 900/2008⁽²⁾ ustanowiono wzory, procedury i metody stosowane do oznaczania zawartości skrobi/glukozy w celu stosowania załączników II i III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1460/96 z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie preferencyjnych zasad handlu mających zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, jak przewidziano w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93⁽³⁾.
- (2) Grupa ekspertów przeanalizowała rozporządzenie (WE) nr 900/2008 w celu stwierdzenia, czy uwzględnia ono postęp naukowy i techniczny w odniesieniu do metod ustanowionych w tym rozporządzeniu. Przeprowadzone w ramach tej analizy badania i testy wykazują, że zalecane obecnie w przypadku większości towarów oznaczanie zawartości skrobi/glukozy poprzez solubilizację przy użyciu wodorotlenku sodu (poprzedzające enzymatyczną degradację do glukozy) oraz pomiar całkowitej

zawartości glukozy przy użyciu metody enzymatycznej z wykorzystaniem spektrofotometrii nie spełniają najnowszych wymogów technicznych i w związku z tym powinny zostać uaktualnione.

- (3) Właściwe jest zatem ustalenie, że degradację skrobi/glukozy należy przeprowadzać metodą enzymatyczną poprzez zastosowanie amylazy i amyloglukozydazy, a całkowitą zawartość glukozy należy oznaczać z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC) oraz należy określić sposób stosowania metody enzymatycznej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 900/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 900/2008 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.1996, s. 18.

ZAŁĄCZNIK
„ZAŁĄCZNIK I

Enzymatyczne oznaczanie zawartości skrobi i produktów jej degradacji, włącznie z glukozą, w produktach żywnościowych z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC)

1. Zakres

Metoda opisuje oznaczanie zawartości skrobi i produktów jej degradacji, włącznie z glukozą w produktach żywnościowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zwanych dalej »skrobią«. Zawartość skrobi oznacza się na podstawie ilościowej analizy glukozy z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC) po enzymatycznej konwersji skrobi i produktów jej degradacji w glukozę.

2. Definicja całkowitej zawartości glukozy oraz całkowitej zawartości glukozy wyrażonej jako skrobia

Całkowita zawartość glukozy oznacza wartość Z zgodnie z obliczeniem w pkt 7.2.1 niniejszego załącznika. Odpowiada ona zawartości skrobi i wszystkich produktów jej degradacji włącznie z glukozą.

Zawartość skrobi/glukozy, zgodnie z definicją w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1460/96, oblicza się na podstawie całkowitej zawartości glukozy Z oraz zgodnie z art. 2 pkt 1 niniejszego rozporządzenia.

Zawartość skrobi (lub dekstryny), o której mowa w kolumnie 3 załącznika IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ⁽¹⁾, oblicza się na podstawie całkowitej zawartości glukozy Z oraz zgodnie z art. 2 pkt 2.1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 904/2008 ⁽²⁾.

Zawartość skrobi wymienionej w pkt 1 niniejszego załącznika oznacza wartość E, obliczoną zgodnie z pkt 7.2.2 niniejszego załącznika. Zawartość skrobi podaje się w procentach % (m/m). Odpowiada ona całkowitej zawartości glukozy Z, wyrażonej jako skrobia. Wartość E nie ma wpływu na powyższe obliczenia.

3. Zasada

Próbki homogenizuje się i tworzy zawiesinę w wodzie. Obecne w próbkach skrobia i produkty jej degradacji zostają w dwóch etapach enzymatycznie przekształcone w glukozę:

- 1) skrobia i produkty jej degradacji zostają częściowo przekształcone w rozpuszczalne łańcuchy glukozowe z użyciem termostabilnej alfa-amylazy w temperaturze 90 °C. Dla osiągnięcia skutecznej konwersji próbki muszą być całkowicie rozpuszczone lub mieć postać zawiesiny zawierającej bardzo małe cząstki stałe;
- 2) rozpuszczalne łańcuchy glukozowe są przekształcane w glukozę z użyciem amyloglukozydazy w temperaturze 60 °C.

Produkty zawierające znaczną ilość białek lub tłuszczu są klarowane i filtrowane.

Oznaczenie cukrów przeprowadza się za pomocą analizy HPLC.

Ponieważ w czasie poddania działaniu enzymów może dojść do częściowej inwersji sacharozy, do oznaczenia cukrów prostych także stosuje się analizę HPLC w celu obliczenia skorygowanej zawartości glukozy.

4. Odczynniki i inne materiały

Należy stosować odczynniki o uznanej klasie analitycznej i wodę demineralizowaną.

- 4.1. Glukoza, min. 99 %.
- 4.2. Fruktaza, min. 99 %.
- 4.3. Sacharoza, min. 99 %.
- 4.4. Monohydrat maltozy, min. 99 %.
- 4.5. Monohydrat laktozy, min. 99 %.
- 4.6. Roztwór termostabilnej alfa-amylazy (1,4-alfa-D-Glukan-glukanohydrolaza), aktywność około 31 000 U/ml (1 U uwalnia ze skrobi 1.0 mg maltozy w czasie 3 minut przy pH 6,9 i 20 °C). Enzym może zawierać małą ilość zanieczyszczeń (np. glukozy lub sacharozy) i innych przeszkadzających enzymów. Przechowywać w temperaturze ok. 4 °C. Alternatywnie stosowane mogą być inne źródła alfa-amylazy pozwalające uzyskać ostateczny roztwór o porównywalnej aktywności enzymatycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 18.9.2008, s. 9.

- 4.7. Amyloglukozydaza (1,4-alfa-D-Glukan-glukanohydrolaza) z *Aspergillus niger*, w postaci proszku, aktywność około 120 U/mg lub około 70 U/mg (1 U uwalnia ze skrobi 1 mikromol glukozy w czasie 1 minuty przy pH 4,8 i 60 °C). Enzym może zawierać małą ilość zanieczyszczeń (np. glukozy lub sacharozy) i innych przeszkadzających enzymów (np. inwertazy). Przechowywać w temperaturze ok. 4 °C. Alternatywnie stosowane mogą być inne źródła amyloglukozydazy pozwalające uzyskać ostateczny roztwór o porównywalnej aktywności enzymatycznej.
- 4.8. Octan cynku diwodzian, cz.d.a.
- 4.9. Heksacyjanożelazian(II) potasu ($K_4[Fe(CN)]_6 \cdot 3H_2O$), ekstracyzty.
- 4.10. Octan sodu bezwodny, cz.d.a.
- 4.11. Kwas octowy lodowaty, 96 % (v/v) (minimum).
- 4.12. Octan sodu – bufor (0,2 mol/l). Odważyć 16,4 g octanu sodu (pkt 4.10) i przenieść do szklanej zlewki. Rozpuścić w wodzie i przenieść do kolby pomiarowej o pojemności 1 000 ml. Rozcieńczyć do kreski wodą i doprowadzić pH do wartości 4,7 za pomocą kwasu octowego korzystając z pehametru (pkt 5.7). Roztwór nadaje się do użytku maksymalnie przez 6 miesięcy i powinien być przechowywany w temperaturze 4 °C.
- 4.13. Roztwór amyloglukozydazy. Sporządzić roztwór sproszkowanej amyloglukozydazy (pkt 4.7) przy użyciu buforu octanu sodu (pkt 4.12). Aktywność enzymatyczna musi być wystarczająca i odpowiednia do zawartości skrobi w próbce (na przykład aktywność około 600 U/ml otrzymywana jest z 0,5 g sproszkowanej amyloglukozydazy 120 U/mg (pkt 4.7) w przypadku objętości końcowej wynoszącej 100 ml na 1 g skrobi w próbce). Sporządzać bezpośrednio przed użyciem.
- 4.14. Roztwory porównawcze. Sporządzić roztwory glukozy, fruktozy, sacharozy, maltozy i laktozy w wodzie w sposób stosowany w analizie cukrów metodą HPLC.
- 4.15. Odczynnik do klarowania (Carrez I). Rozpuścić 219,5 g octanu cynku (pkt 4.8) w wodzie, w szklanej zlewce. Przenieść roztwór do kolby pomiarowej o pojemności 1 000 ml, dodać 30 ml kwasu octowego (pkt 4.11). Dokładnie wymieszać i rozcieńczyć do kreski wodą. Roztwór można wykorzystywać maksymalnie przez 6 miesięcy jeżeli jest on przechowywany w temperaturze pokojowej. Można też stosować inne odczynniki klarujące równoważne płynowi Carreza.
- 4.16. Odczynnik do klarowania (Carrez II). Rozpuścić 106,0 g heksacyjanożelazianu (II) potasu (pkt 4.9) w wodzie, w szklanej zlewce. Przenieść roztwór do kolby pomiarowej o pojemności 1 000 ml. Dokładnie wymieszać i rozcieńczyć do kreski wodą. Roztwór można wykorzystywać maksymalnie przez 6 miesięcy, jeżeli jest on przechowywany w temperaturze pokojowej. Można też stosować inne odczynniki klarujące równoważne płynowi Carreza.
- 4.17. Faza ruchoma chromatografii cieczowej HPLC. Przygotować fazę ruchomą, która jest standardowo stosowana w analizie HPLC cukrów. W przypadku stosowania kolumny z żelazem krzemionkowym modyfikowanym grupami aminopropylowymi fazą ruchomą jest na przykład mieszanina wody o czystości HPLC i acetonitrylu.

5. Aparatura

- 5.1. Standardowe szkło laboratoryjne.
- 5.2. Sączki karbowane, np. 185 mm.
- 5.3. Filtry strzykawkowe, 0,45 µm do roztworów wodnych.
- 5.4. Fiolki na próbki odpowiednie do aparatu do automatycznego pobierania próbek dla HPLC.
- 5.5. Kolby pomiarowe o pojemności 100 ml.
- 5.6. Strzykawki z tworzywa sztucznego o pojemności 10 ml.
- 5.7. Pehametr.
- 5.8. Waga analityczna.
- 5.9. Łaźnia wodna z termostatem, zakres regulacji 60–90 °C.
- 5.10. Aparatura HPLC odpowiednia do analizy cukrów.

6. Procedura

6.1. Przygotowanie próbki dla kilku rodzajów produktów

Produkt jest homogenizowany.

6.2. Wielkość próbki

Wielkość próbki szacowana jest na podstawie deklarowanego składu surowcowego oraz warunków analizy metodą HPLC (stężenie glukozy w roztworach porównawczych) i nie może przekraczać:

$$\text{masa próbki (g)} = \frac{\text{objętość kolby pomiarowej (np. 100 ml)}}{\text{szacowana zawartość skrobi (\%)}}$$

Ważyc próbkę z dokładnością do 0,1 mg.

6.3. Oznaczenie próby ślepej

Próbę ślepą oznacza się wykonując pełną analizę (jak opisano w pkt 6.4) bez dodawania próbki. Wynik oznaczenia próby ślepej wykorzystuje się przy obliczaniu zawartości skrobi (pkt 7.2).

6.4. Analiza

6.4.1. Przygotowanie próbek

Przeprowadzić homogenizację próbki za pomocą wytrząsania lub mieszania. Wybraną wielkość próbki (pkt 6.2) odważyć do kolby pomiarowej (pkt 5.5) i dodać około 70 ml ciepłej wody.

Po rozpuszczeniu osadu lub uzyskaniu zawiesiny dodać 50 mikrolitrów termostabilnej alfa-amylazy (pkt 4.6) i ogrzewać w temperaturze 90 °C przez 30 minut w łaźni wodnej (pkt 5.9). Ciecz jak najszybciej schłodzić do 60 °C w łaźni wodnej i dodać 5 ml roztworu amyloglukozydazy (pkt 4.13). W przypadku próbek, które mogłyby zmienić pH roztworu reakcyjnego, należy kontrolować pH i w miarę potrzeby dostosować pH do wartości wynoszącej 4,6–4,8. Prowadzić reakcję przez 60 minut w temperaturze 60 °C. Schłodzić próbkę do temperatury pokojowej.

6.4.2. Klarowanie

W przypadku próbek z wysoką zawartością białek lub tłuszczu niezbędne jest klarowanie poprzez dodanie 1 ml płynu Carreza I (pkt 4.15) do roztworu próbki. Po wstrząśnięciu dodaje się 1 ml płynu Carreza II (pkt 4.16). Należy powtórnie wstrząsnąć próbkę.

6.4.3. Przeprowadzenie analizy metodą HPLC

Próbkę w kolbie pomiarowej należy rozcieńczyć wodą do kreski, zhomogenizować i przesączyć przez sączek karbowany (pkt 5.2). Zebrać ekstrakt próbki.

Ekstrakty należy przesączyć przez filtr strzykawkowy (pkt 5.3) za pomocą strzykawki (pkt 5.6), którą uprzednio przemyto ekstraktem. Przesącze zebrać do fiolek (pkt 5.4).

6.5. Chromatografia

Analizę metodą HPLC przeprowadza się w sposób typowy dla analizy cukrów. Jeśli analiza metodą HPLC wykazuje ślady maltozy, oznacza to niecałkowite przekształcenie skrobi, czego wynikiem jest zbyt niskie odzyskanie glukozy.

7. Obliczanie i przedstawianie wyników

7.1. Obliczanie wyników analizy HPLC

W celu obliczenia zawartości skrobi niezbędne jest uzyskanie wyników dwóch analiz HPLC, a mianowicie: cukrów obecnych w próbce przed poddaniem działaniu enzymów («cukry wolne») oraz po poddaniu działaniu enzymów (zgodnie z opisaną metodą). W celu wprowadzenia poprawki na cukry obecne w enzymach należy wykonać także oznaczenie próby ślepej.

W analizie HPLC powierzchnię pików określa się poprzez całkowanie, a stężenie oblicza się po kalibracji przy użyciu roztworów porównawczych (pkt 4.14). Stężenie glukozy (g/100 ml) w próbce ślepej wydzielone zostaje ze stężenia glukozy (g/100 ml) po poddaniu działaniu enzymów. Ostatecznie zawartość cukrów (g cukru/100 g próbki) obliczana jest przy użyciu odważonej ilości próbki, czego wynikiem jest:

1) analiza HPLC przed poddaniem działaniu enzymów, określająca zawartość cukrów wolnych (g/100 g):

- glukozy G,
- fruktozy F,
- sacharozy S;

2) analiza HPLC po poddaniu działaniu enzymów, określająca zawartość cukrów (g/100 g):

- glukoza po wprowadzeniu poprawki na próbę ślepą ($G_{e\text{ cor}}$),
- fruktoza F_e ,
- sacharoza S_e .

7.2 Obliczanie zawartości skrobi

7.2.1. Obliczanie całkowitej zawartości glukozy »Z«

Jeżeli ilość fruktozy po poddaniu działaniu enzymów (F_e) jest wyższa niż ilość fruktozy przed poddaniem działaniu enzymów (F), oznacza to, że sacharoza obecna w próbce została częściowo przekształcona w fruktozę i glukozę. Wskazuje to, że należy wprowadzić poprawkę na uwolnioną glukozę ($F_e - F$).

Z, ostateczna zawartość glukozy po wprowadzeniu poprawki w g/100 g:

$$Z = (G_{e\text{ cor}}) - (F_e - F)$$

7.2.2. Obliczanie całkowitej zawartości glukozy wyrażonej jako skrobia

E, zawartość »skrobi« w g/100 g:

$$E = [(G_{e\text{ cor}}) - (F_e - F)] \times 0,9$$

8. Precyzja

Niniejszy punkt zawiera szczegóły dotyczące międzylaboratoryjnego testu odnośnie do danych dotyczących precyzji metody stosowanej do 2 próbek. Odpowiadają one wymogom w odniesieniu do metody opisanej w niniejszym załączniku.

Wyniki badania międzylaboratoryjnego (dla celów informacyjnych)

Badania międzylaboratoryjne przeprowadzono w 2008 r. z udziałem europejskich laboratoriów celnych.

Ocena danych dotyczących precyzji metody została przeprowadzona zgodnie z protokołem dotyczącym zaprojektowania, przeprowadzenia i interpretacji studium wykonania metody (»Protocol for the design, conduct and interpretation of method-performance studies«, W. Horwitz (IUPAC technical report), Pure & Appl. Chem., Vol. 67, N° 2, PP.331-343, 1995).

Dane dotyczące precyzji zostały podane w poniższej tabeli.

Próbki 1 : baton czekoladowy z herbatnikiem 2 : herbatnik	Z próbka 1	Z próbka 2
Liczba laboratoriów	41	42
Liczba laboratoriów po wyeliminowaniu wyników krańcowych	38	39
Średnia (% m/m)	29,8	55,0
Odchylenie standardowe powtarzalności sr (% m/m)	0,5	0,5
Odchylenie standardowe odtwarzalności sR (% m/m)	1,5	2,3
Granica powtarzalności r (% m/m)	1,4	1,4
Granica odtwarzalności R (% m/m)	4,2	6,6"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 119/2010**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1233/2009 ustanawiające szczególne środki wspierania rynku na rynku mleczarskim**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 186 i art. 188 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1233/2009 ⁽³⁾ określono kwoty wsparcia dla producentów mleka, którzy ponieśli dotkliwe straty w wyniku kryzysu na rynku mleka. Jako że kwoty te są wyrażone w euro, należy ustalić wspólną datę ich przeliczenia na waluty krajowe państw członkowskich, które nie przyjęły wspólnej waluty, aby zapewnić jednolite i jednoczesne stosowanie wymienionego zapisu w całej Unii. Należy zatem ustalić termin operacyjny dla kursu wymiany zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98.
- (2) W świetle zasady, o której mowa w art. 3 ust. 1 tiret drugie, oraz kryteriów wymienionych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2799/98, terminem obowiązującym

jącym powinna być data wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1233/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1233/2009.
- (4) Aby zapewnić jak najszybciej jednolite i jednoczesne stosowanie rozporządzenia w całej Unii, powinno ono bezzwłocznie wejść w życie i stosować się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1233/2009.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1233/2009 po art. 3 wprowadza się art. 3a:

„Artykuł 3a

Terminem operacyjnym dla kursu wymiany kwot określonych w załączniku jest dzień 17 grudnia 2009 r.”.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 70.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 120/2010**z dnia 9 lutego 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	94,7
	MA	69,2
	TN	112,8
	TR	107,2
	ZZ	96,0
0707 00 05	JO	158,2
	MA	75,9
	TR	146,1
	ZZ	126,7
0709 90 70	MA	128,2
	TR	153,7
	ZZ	141,0
0709 90 80	EG	69,8
	MA	131,9
	ZZ	100,9
0805 10 20	EG	49,8
	IL	53,6
	MA	50,5
	TN	46,3
	TR	48,6
	ZZ	49,8
0805 20 10	IL	162,6
	MA	87,1
	ZZ	124,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	57,9
	EG	61,9
	IL	82,3
	JM	97,3
	MA	72,9
	PK	46,5
	TR	68,3
	ZZ	69,6
0805 50 10	EG	88,6
	IL	88,6
	TR	66,7
	ZZ	81,3
0808 10 80	CA	95,3
	CL	60,1
	CN	90,6
	MK	24,7
	US	125,8
	ZZ	79,3
0808 20 50	CN	28,7
	TR	84,8
	US	96,4
	ZA	109,0
	ZZ	79,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/6/UE

z dnia 9 lutego 2010 r.

zmieniająca załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do rtęci, wolnego gossypolu, azotanów(III) oraz *Mowrah*, *Bassia*, *Madhuca*

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/32/WE stanowi, że stosowanie produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, w których zawartość niepożądanych substancji przekracza najwyższe dopuszczalne poziomy określone w załączniku I do wymienionej dyrektywy, jest niedozwolone.
- (2) W odniesieniu do rtęci Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w swojej opinii z dnia 20 lutego 2008 r.⁽²⁾ stwierdził, że obowiązujący obecnie najwyższy dopuszczalny poziom dotyczący mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla ryb (0,1 mg/kg) i najwyższy dopuszczalny poziom dotyczący pasz otrzymanych z przetwarzania ryb i innych zwierząt morskich (0,5 mg/kg) nie są zharmonizowane. W związku ostatnimi zmianami dotyczącymi składu paszy, pasza dla ryb zawiera więcej oleju rybnego i mączki rybnej, lecz wskutek obowiązujących przepisów prawnych dostępność tych cennych materiałów paszowych do produkcji pasz dla ryb jest zagrożona. Aby temu zaradzić, należy nieznacznie podnieść najwyższy dopuszczalny poziom rtęci w paszach dla ryb i wzrost ten nie stanowiłby zagrożenia dla zgodności ryb utrzymywanych w gospodarstwach rybackim z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami ustanowionymi w odniesieniu do rtęci. Ponadto z opinii tej wynika, że obowiązujący najwyższy dopuszczalny poziom dla karmy pełnoporcjowej dla psów i kotów nie stanowi wystarczającej ochrony. Należy

zatem obniżyć ten najwyższy dopuszczalny poziom. Ponieważ stopień wrażliwości zwierząt futerkowych jest podobny do stopnia wrażliwości kotów, ten najwyższy dopuszczalny poziom powinien odnosić się również do zwierząt futerkowych.

- (3) W odniesieniu do azotanów(III) EFSA w swojej opinii z dnia 25 marca 2009 r.⁽³⁾ stwierdził, że dla świń i bydła, jako reprezentatywnych gatunków wrażliwych zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, marginesy bezpieczeństwa w odniesieniu do odpowiedniego poziomu dawkowania, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian (NOAEL), są wystarczające. Ponadto uważa się, że obecność azotanu(III) w produktach pochodzenia zwierzęcego nie stanowi zagrożenia dla zdrowia człowieka. Azotan(III) w maksymalnej zawartości wynoszącej 100 mg/kg jest już dopuszczony do stosowania jako środek konserwujący w karmie pełnoporcjowej dla psów i kotów, o zawartości wilgoci przekraczającej 20 %, oraz jako dodatek paszowy w kiszonce⁽⁴⁾. Azotanu(III) nie należy zatem uważać za niepożądaną substancję w takiej karmie pełnoporcjowej i w kiszonce. W związku z tym najwyższy dopuszczalny poziom nie ma zastosowania w takich przypadkach.
- (4) W odniesieniu do gossypolu EFSA w swojej opinii z dnia 4 grudnia 2008 r. stwierdził, że obowiązujące najwyższe dopuszczalne poziomy dotyczące owiec, w tym jagniąt, i kóz, w tym koźląt, nie stanowią wystarczającej ochrony przed szkodliwymi skutkami dla zdrowia zwierząt. Ponadto EFSA stwierdził, że narażenie człowieka na gossypol poprzez spożywanie żywności ze zwierząt żywionych produktami pochodnymi ziaren bawełny jest prawdopodobnie niskie i nie przyniosłoby szkodliwych zmian. W oparciu o tę opinię należy obniżyć najwyższe dopuszczalne poziomy dotyczące owiec, w tym jagniąt, i kóz, w tym koźląt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.

⁽²⁾ Opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym, wydana na wniosek Komisji Europejskiej, dotycząca rtęci jako niepożądanego substancji w paszach, *The EFSA Journal* (2008) 654, s. 1.

⁽³⁾ Opinia naukowa panelu ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym, wydana na wniosek Komisji Europejskiej, dotycząca azotanów(III) jako niepożądanych substancji w paszach, *The EFSA Journal* (2009) 1017, s. 1.

⁽⁴⁾ Wspólnotowy rejestr dodatków paszowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, pozycja dotycząca azotanu(III) sodu (psy, koty) i azotanu(III) sodu w kiszonce, http://ec.europa.eu/food/food/animalnutrition/feedadditives/registeradditives_en.htm

- (5) W odniesieniu do saponin w *Madhuca longifolia* L. EFSA w swojej opinii z dnia 29 stycznia 2009 r. ⁽¹⁾ stwierdził, że nie oczekuje się żadnych szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt ze względu na nieznaczące narażenie tych zwierząt w Unii, których mogłoby ono dotyczyć. EFSA jest zdania, że związane z dietą narażenie człowieka na saponiny w *Madhuca* jest nieznaczące, ponieważ człowiek nie spożywa produktów z *Madhuca*, a mąka z *Madhuca* nie jest stosowana w Unii jako materiał paszowy. W związku z powyższym należy skreślić wiersz dotyczący *Mowrah*, *Bassia*, *Madhuca*.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/32/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i nie spotkały się ze sprzeciwem Parlamentu Europejskiego ani Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania

niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 listopada 2010 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia naukowa panelu ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym, wydana na wniosek Komisji Europejskiej, dotycząca saponin w *Madhuca Longifolia* L. jako niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych. *The EFSA Journal* (2009) 979, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) wiersz 4 dotyczący rtęci otrzymuje brzmienie:

Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
(1)	(2)	(3)
„4. Rtęć (*) (**)	Materiały paszowe	0,1
	z wyjątkiem:	
	— paszy otrzymanej z ryb lub z przetwarzania ryb lub innych zwierząt morskich	0,5
	— węgla wapnia	0,3
	Mieszanki paszowe (uzupełniające i pełnoporcjowe)	0,1
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek mineralnych	0,2
	— mieszanek paszowych dla ryb	0,2
	— mieszanek paszowych dla psów, kotów i zwierząt futerkowych	0,3

(*) Najwyższe dopuszczalne poziomy odnoszą się do rtęci ogółem.

(**) Najwyższe dopuszczalne poziomy odnoszą się do oznaczenia analitycznego rtęci, zgodnie z którym ekstrakcja odbywa się w kwasie azotowym (5 % w/w) przez 30 minut w temperaturze wrzenia. Można stosować podobne metody o takiej samej sprawdzonej skuteczności ekstrakcji.”;

2) wiersz 5 dotyczący azotanów(III) otrzymuje brzmienie:

Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
(1)	(2)	(3)
„5. Azotany(III)	Materiały paszowe	15 (wyrażone jako azotan(III) sodu)
	z wyjątkiem:	
	— mączki rybnej;	30 (wyrażone jako azotan(III) sodu)
	— kiszonki	—
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	15 (wyrażone jako azotan(III) sodu)
	z wyjątkiem:	
	— karmy pełnoporcjowej dla psów i kotów o zawartości wilgoci powyżej 20 %	—”

3) wiersz 9 dotyczący wolnego gossypolu otrzymuje brzmienie:

Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
(1)	(2)	(3)
„9. Wolny gossypol	Materiały paszowe	20
	z wyjątkiem:	
	— ziaren bawełny	5 000
	— płatków z ziaren bawełny oraz mączki z ziaren bawełny	1 200
	Mieszanki paszowe pełnoporcjowe	20
	z wyjątkiem:	
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla dorosłego bydła	500
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla owiec (z wyjątkiem jagniąt) i kóz (z wyjątkiem kozłąt)	300
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla drobiu (z wyjątkiem niosek) i cieląt	100
	— mieszanek paszowych pełnoporcjowych dla królików, jagniąt, kozłąt i świń (z wyjątkiem prosiąt)	60*

4) skreśla się wiersz 32 dotyczący „*Mowrah, Bassia, Madhuca – Madhuca longifolia* (L.) Macbr. (= *Bassia longifolia* L. = *Illipe malabrorum* Engl.) *Madhuca indica* Gmelin (= *Bassia latifolia* Roxb.) = *Illipe latifolia* (Roscb.) F. Mueller)”.
 _____

DYREKTYWA KOMISJI 2010/7/UE**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fosforu magnezu uwalniającego fosfinę jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje fosforek magnezu.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 fosforek magnezu został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 18, „insektycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Niemcy zostały wyznaczone jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 26 października 2007 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie właściwego organu wraz z zaleceniem zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 17 września 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające fosforek magnezu, stosowane jako insektycydy, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Włączenie fosforu magnezu do załącznika I jest zatem uzasadnione w celu stworzenia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania

zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających fosforek magnezu i stosowanych jako insektycydy, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

- (6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii Europejskiej. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do działań i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie zagrożenia na poziomie Unii Europejskiej, oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu. W szczególności, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie powinny ocenić stosowanie produktów na zewnątrz budynków, które nie zostało uwzględnione w ocenie ryzyka na poziomie Unii Europejskiej.
- (7) W świetle wniosków ze sprawozdania z oceny należy wprowadzić wymóg, by zezwolenia dotyczące stosowania produktów zawierających fosforek magnezu jako insektycydów były wydawane wyłącznie w odniesieniu do stosowania ich przez wyszkolonych profesjonalistów, zgodnie z art. 10 ust. 2 ppkt (i) lit. e) dyrektywy 98/8/WE, oraz by na poziomie wydawania zezwoleń na takie produkty stosowane były szczególne środki ograniczające ryzyko. Celem tych środków powinno być zredukowanie do dopuszczalnego poziomu ryzyka związanego z narażeniem użytkowników na działanie fosforu magnezu.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽³⁾ określa maksymalne poziomy pozostałości fosforu magnezu w żywności i paszy. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 396/2005 maksymalne poziomy pozostałości stosuje się do wszelkich pozostałości pestycydów, włącznie z tymi, które mogą powstać w wyniku stosowania jako środek biobójczy. Państwa członkowskie powinny zagwarantować odpowiednie badania pozostałości przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt, aby umożliwić ocenę ryzyka dla konsumenta. Ponadto etykiety i/lub karty danych dopuszczonych produktów muszą zawierać instrukcje stosowania, takie jak okresy karencji, zapewniające zgodność z przepisami art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

- (9) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy zostały zastosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną fosforek magnezu na rynku oraz właściwe funkcjonowanie rynku produktów biobójczych w ogóle.
- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 18 zawierające fosforek magnezu, tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 stycznia 2011 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lutego 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję dotyczącą fosforu magnezu uwalniającego fosfinę:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Rodzaj produktu	Przepisy szczególne (*)
„26	Fosforek magnezu uwalniający fosfinę	Difosforek trimagnezu Nr WE: 235-023-7 Nr CAS: 12057-74-8	880 g/kg	1 lutego 2012 r.	31 stycznia 2014 r.	31 stycznia 2022 r.	18	<p>Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do działań i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii Europejskiej. W szczególności, w odpowiednich przypadkach, państwa członkowskie oceniają stosowanie produktów na zewnątrz budynków.</p> <p>Przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt państwa członkowskie zapewniają odpowiednie badania pozostałości, aby umożliwić ocenę ryzyka dla konsumenta oraz podjęcie właściwych środków lub nałożenie szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonego ryzyka.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Produkty mogą być dostarczane w formie gotowych produktów wyłącznie profesjonalistom z odpowiednim wykształceniem i tylko przez nich używane. 2. Z uwagi na zidentyfikowane ryzyko dla operatorów należy stosować odpowiednie środki ograniczające ryzyko. Należą do nich, między innymi, stosowanie odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej i środków ochrony dróg oddechowych, stosowanie aplikatorów oraz stosowanie postaci produktu pozwalającej na zredukowanie narażenia operatorów do dopuszczalnego poziomu. Przy stosowaniu produktów w pomieszczeniach obejmują one ochronę operatorów oraz pracowników podczas fumigacji, ochronę pracowników przy ponownym wejściu do pomieszczenia (po okresie fumigacji) oraz ochronę znajdujących się w pobliżu osób trzecich przed wyciekami gazu.

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Rodzaj produktu	Przepisy szczególne (*)
								3. W odniesieniu do produktów zawierających fosforek magnezu, które mogą powodować powstawanie pozostałości w żywności lub paszy, etykiety i/lub karty danych dopuszczonych produktów muszą zawierać instrukcje stosowania, takie jak stosowanie okresów karencji, zapewniające zgodność z przepisami art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1)."

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2010/8/UE

z dnia 9 lutego 2010 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia soli sodowej warfaryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje sól sodową warfaryny.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 sól sodowa warfaryny została oceniona zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jej użycia w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Irlandia została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 3 października 2005 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 17 września 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

(5) Na podstawie przeprowadzonych badań można ocenić, iż produkty biobójcze zawierające sól sodową warfaryny i stosowane jako rodentycydy nie stanowią ryzyka dla ludzi z wyjątkiem przypadkowych zdarzeń związanych z dziećmi. Stwierdzono ryzyko dla zwierząt innych niż docelowe. Jednak stosowanie soli sodowej warfaryny uznaje się na razie za niezbędne ze względu na zdrowie publiczne i higienę. Należy zatem włączyć sól sodową warfaryny do załącznika I w celu stworzenia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających sól sodową warfaryny jako rodentycydów, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

(6) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny konieczne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające sól sodową warfaryny i stosowane jako rodentycydy wymogu stosowania szczególnych środków ograniczających ryzyko. Środki te powinny służyć ograniczeniu ryzyka związanego z pierwotnym i wtórnym narażeniem ludzi i zwierząt innych niż docelowe. W tym celu w odniesieniu do wszystkich rodentycydów zawierających sól sodową warfaryny należy nałożyć pewne ogólne ograniczenia, takie jak maksymalne stężenie, zakaz wprowadzania do obrotu substancji czynnej w produktach, które nie są gotowe do użycia, oraz stosowanie czynników zniechęcających, natomiast inne warunki powinny zostać określone przez państwa członkowskie w zależności od przypadku.

(7) Z uwagi na rozpoznane zagrożenia sól sodowa warfaryny powinna zostać włączona do załącznika I jedynie na okres pięciu lat i powinna zostać poddana porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE zanim okres jej włączenia do załącznika I zostanie przedłużony.

(8) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną sól sodowa warfaryny na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

(9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 14 zawierające sól sodową warfaryny tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję dotyczącą substancji sól sodowa warfaryny:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„33	Sól sodowa warfaryny	2-okso-3-(3-okso-1-fenylobutylo)chromen-4-olan sodu Nr WE: 204-929-4 Nr CAS: 129-06-6	910 g/kg	1 lutego 2012 r.	31 stycznia 2014 r.	31 stycznia 2017 r.	14	Substancja czynna zostaje poddana porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE przed przedłużeniem jej okresu włączenia do niniejszego załącznika. Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki: 1) stężenie nominalne substancji czynnej w produktach nie przekracza 790 mg/kg oraz dozwolone jest stosowanie wyłącznie gotowych produktów; 2) produkty zawierają czynnik zniechęcający i, jeśli stosowne, barwnik; 3) pierwotne i wtórne narażenie ludzi, zwierząt innych niż docelowe i środowiska jest zminimalizowane poprzez uwzględnienie i zastosowanie wszystkich odpowiednich i dostępnych środków ograniczających ryzyko. Obejmuje to między innymi ograniczenie stosowania produktu wyłącznie do celów profesjonalnych, określenie maksymalnej wielkości opakowania oraz ustanowienie obowiązku używania zaplombowanych i bezpiecznych pudełek na przynęty.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2010/9/UE**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu rozszerzenia włączenia fosforu glinu uwalniającego fosfinę jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy na produkt typu 18 zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje fosforek glinu.
- (2) W dyrektywie Komisji 2009/95/WE z dnia 31 lipca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fosforu glinu uwalniającego fosfinę jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy⁽³⁾ włączono fosforek glinu jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 fosforek glinu został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 18, „insektycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (4) Niemcy zostały wyznaczone jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 26 października 2007 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (5) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 17 września 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (6) Na podstawie przeprowadzonych badań można ocenić, iż produkty biobójcze zawierające fosforek glinu, stosowane jako insektycydy, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć fosforek glinu do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających fosforek glinu jako insektycydów, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (7) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do działań i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie zagrożenia na poziomie Unii, oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu. W szczególności, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie powinny ocenić stosowanie produktów na zewnątrz budynków, które nie zostało uwzględnione w ocenie ryzyka na poziomie Unii.
- (8) W świetle wniosków ze sprawozdania z oceny należy wprowadzić wymóg, by zezwolenia dotyczące stosowania produktów zawierających fosforek glinu jako insektycydów były wydawane wyłącznie w odniesieniu do stosowania ich przez wyszkolonych profesjonalistów, zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt (i) lit. e) dyrektywy 98/8/WE, oraz by na poziomie wydawania zezwoleń na takie produkty stosowane były szczególne środki ograniczające ryzyko. Celem tych środków powinno być zredukowanie do dopuszczalnego poziomu ryzyka związanego z narażeniem użytkowników na działanie fosforu glinu.
- (9) Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽⁴⁾ określa maksymalne poziomy pozostałości fosforu glinu w żywności i paszy. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 396/2005 maksymalne poziomy pozostałości stosuje się do wszelkich pozostałości pestycydów włącznie z tymi, które mogą powstać w wyniku stosowania jako środek biobójczy. Państwa członkowskie powinny zagwarantować odpowiednie badania pozostałości przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt, aby

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 54.⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

umożliwić ocenę ryzyka dla konsumenta. Ponadto etykiety i/lub karty danych dopuszczonych produktów muszą zawierać instrukcje stosowania, takie jak okresy karencji, zapewniające zgodność z przepisami art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

- (10) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną fosforek glinu na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (11) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania dziesięcioletniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (12) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 18 zawierające fosforek glinu tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 stycznia 2011 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lutego 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję nr „20”:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3. (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Rodzaj produktu	Przepisy szczególne (*)
			„830 g/kg	1 lutego 2012 r.	31 stycznia 2014 r.	31 stycznia 2022 r.	18	<p>Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do działań i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii. W szczególności, w odpowiednich przypadkach, państwa członkowskie oceniają stosowanie produktów na zewnątrz budynków.</p> <p>Przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt państwa członkowskie zapewniają odpowiednie badania pozostałości, aby umożliwić ocenę ryzyka dla konsumenta oraz podjęcie właściwych środków lub nałożenie szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonego ryzyka.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Produkty mogą być dostarczane w formie gotowych produktów wyłącznie profesjonalistom z odpowiednim wykształceniem i tylko przez nich używane. 2. Z uwagi na zidentyfikowane ryzyko dla operatorów należy stosować odpowiednie środki ograniczające ryzyko. Należą do nich, między innymi, stosowanie odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej i środków ochrony dróg oddechowych, stosowanie aplikatorów oraz stosowanie postaci produktu pozwalającej na zredukowanie narażenia operatorów do dopuszczalnego poziomu. Przy stosowaniu produktów w pomieszczeniach, środki te obejmują również ochronę operatorów oraz pracowników podczas fumigacji, ochronę pracowników przy ponownym wejściu do pomieszczenia (po okresie fumigacji) oraz ochronę znajdujących się w pobliżu osób trzecich przed wyciekami gazu.

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3. (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Rodzaj produktu	Przepisy szczególne (*)
								3. W odniesieniu do produktów zawierających fosforek glinu, które mogą powodować powstawanie pozostałości w żywności lub paszy, etykiety i/lub karty danych dopuszczonych produktów muszą zawierać instrukcje stosowania, takie jak stosowanie okresów karencji, zapewniające zgodność z przepisami art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1)."

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2010/10/UE**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia brodifakum jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje brodifakum.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 brodifakum został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Włochy zostały wyznaczone jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 5 czerwca 2005 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 17 września 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające brodifakum stosowane jako rodentycydy nie stanowią zagrożenia dla ludzi z wyjątkiem przypadkowych zdarzeń związanych z dziećmi. Stwierdzono zagrożenie dla zwierząt innych niż docelowe i dla środowiska. Jednak gryzonie uznane za docelowe są szkodnikami i stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego. Ponadto nie ustalono jeszcze, czy istnieją odpowiednie, alternatywne dla brodifakum substancje, które byłyby zarazem bardziej skuteczne i mniej szkodliwe dla środowiska. Włączenie brodifakum do załącznika I na ograniczony okres jest zatem uzasadnione, aby we wszystkich państwach członkowskich stworzyć możliwość udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających brodifakum jako rodentycydy, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

- (6) W świetle ustaleń zawartych w sprawozdaniu z oceny, stosowne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające brodifakum i stosowane jako rodentycydy wymogu stosowania szczególnych środków zmniejszających ryzyko. Środki te powinny służyć ograniczeniu zagrożenia związanego z pierwotnym i wtórnym narażeniem ludzi i zwierząt innych niż docelowe oraz długofalowych skutków oddziaływania substancji na środowisko. W tym celu należy nałożyć pewne ograniczenia, takie jak maksymalne stężenie, zakaz wprowadzania do obrotu substancji czynnej w produktach stosowanych jako proszek śladowy lub które nie są gotowe do użycia oraz stosowanie czynników zapobiegawczych, natomiast inne warunki powinny zostać określone przez państwa członkowskie w zależności od przypadku.
- (7) Ze względu na stwierdzone zagrożenia i ich charakter, które powodują, że brodifakum jest substancją potencjalnie trwałą, podatną na bioakumulację i toksyczną lub bardzo trwałą i bardzo podatną na bioakumulację, brodifakum należy włączyć do załącznika I jedynie na okres pięciu lat i należy ją poddać porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 pkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE przed przedłużeniem okresu jej włączenia do załącznika I.

- (8) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie na rynku produktów biobójczych zawierających substancję czynną brodifakum oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do typu 14 zawierające brodifakum tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 stycznia 2011 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lutego 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję dotyczącą brodifakumu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„16	brodifakum	3-[3-(4'-bromobifenilo-4-ylo)-1,2,3,4-tetrahydro-1-naftylo]-4-hydroksykumaryna Nr WE: 259-980-5 Nr CAS: 56073-10-0	950 g/kg	1 lutego 2012 r.	31 stycznia 2014 r.	31 stycznia 2017 r.	14	Ze względu na to, że charakter substancji czynnej sprawia, że jest ona substancją potencjalnie trwałą, podatną na bioakumulację i toksyczną, lub bardzo trwałą i bardzo podatną na bioakumulację, należy ją poddać porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE przed przedłużeniem jej okresu włączenia do niniejszego załącznika. Państwa członkowskie dbają o to, by zezwolenia spełniały następujące warunki: 1. Stężenie nominalne substancji czynnej w produktach nie przekracza 50 mg/kg oraz dozwolone jest stosowanie wyłącznie gotowych przynęt. 2. Produkty zawierają czynnik zapobiegawczy i, jeśli stosowne, barwnik. 3. Produktu nie stosuje się jako proszku śladowego. 4. Pierwotne i wtórne narażenie ludzi, zwierząt innych niż docelowe i narażenie środowiska jest zminimalizowane poprzez uwzględnienie i zastosowanie wszystkich odpowiednich i dostępnych środków zmniejszających ryzyko. Obejmuje to między innymi ograniczenie stosowania produktu do celów profesjonalnych, określenie maksymalnej wielkości opakowania oraz ustanowienie obowiązku używania zaplombowanych i bezpiecznych pudełek na przynęty.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI, zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2010/11/UE**z dnia 9 lutego 2010 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia warfaryny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje warfarynę.

(2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 warfaryna została oceniona zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jej użycia w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.

(3) Irlandia została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 3 października 2005 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 17 września 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

(5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające warfarynę i stosowane jako rodentycydy nie stanowią ryzyka dla ludzi z wyjątkiem przypadkowych zdarzeń związanych z dziećmi. Stwierdzono ryzyko dla zwierząt innych niż docelowe. Jednak stosowanie warfaryny uznaje się na razie za niezbędne ze względu na zdrowie publiczne i higienę. Należy zatem włączyć warfarynę do załącznika I w celu stworzenia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających warfarynę jako rodentycydów, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

(6) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny konieczne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające warfarynę i stosowane jako rodentycydy wymogu stosowania szczególnych środków ograniczających ryzyko. Środki te powinny służyć ograniczeniu ryzyka związanego z pierwotnym i wtórnym narażeniem ludzi i zwierząt innych niż docelowe. W tym celu w odniesieniu do wszystkich rodentycydów zawierających warfarynę należy nałożyć pewne ogólne ograniczenia, takie jak maksymalne stężenie, zakaz wprowadzania do obrotu substancji czynnej w produktach, które nie są gotowe do użycia, oraz stosowanie czynników zniechęcających, natomiast inne warunki powinny zostać określone przez państwa członkowskie w zależności od przypadku.

(7) Z uwagi na rozpoznane zagrożenia warfaryna powinna zostać włączona do załącznika I jedynie na okres pięciu lat i powinna zostać poddana porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE, zanim okres jej włączenia do załącznika I zostanie przedłużony.

(8) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną warfaryna na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

(9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 14 zawierające warfarynę tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję dotyczącą substancji warfaryna:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„32	Warfaryna	(RS)-4-hydrokso-3-(3- okso-1-fenylobu- tylo)kumaryna Nr WE: 201-377-6 Nr CAS: 81-81-2	990 g/kg	1 lutego 2012 r.	31 stycznia 2014 r.	31 stycznia 2017 r.	14	<p>Substancja czynna zostaje poddana porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE przed przedłużeniem jej okresu włączenia do niniejszego załącznika.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stężenie nominalne substancji czynnej w produktach nie przekracza 790 mg/kg oraz dozwolone jest stosowanie wyłącznie gotowych produktów. 2. Produkty zawierają czynnik zniechęcający i, jeśli stosowne, barwnik. 3. Pierwotne i wtórne narażenie ludzi, zwierząt innych niż docelowe i środowiska jest zminimalizowane poprzez uwzględnienie i zastosowanie wszystkich odpowiednich i dostępnych środków ograniczających ryzyko. Obejmuje to między innymi ograniczenie stosowania produktu wyłącznie do celów profesjonalnych, określenie maksymalnej wielkości opakowania oraz ustanowienie obowiązku używania zaplombowanych i bezpiecznych pudełek na przynęty.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wniosków z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 25 stycznia 2010 r.

uchylająca decyzję 2009/472/WE oraz dotycząca działań podjętych w związku z procedurą konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE

(2010/73/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ i zmienioną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r.⁽²⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP-WE”), w szczególności jej art. 96,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie w sprawie przyjęcia środków i ustanowienia procedur w celu wykonania umowy o partnerstwie AKP-WE⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Islamska Republika Mauretańska zastosowała kompromisowy sposób wyjścia z kryzysu określony we właściwych środkach ustanowionych na mocy decyzji Rady 2009/472/WE z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie zakończenia konsultacji z Islamską Republiką Mauretańską na podstawie art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE⁽⁴⁾.
- (2) Islamska Republika Mauretańska przywróciła porządek konstytucyjny.
- (3) Aby przyczynić się do stabilności kraju i uniknąć ponownego naruszenia zasadniczych elementów, o których mowa w art. 9 umowy o partnerstwie AKP-WE, należy wspierać wszechstronny dialog krajowy z udziałem wszystkich odpowiednich i zainteresowanych podmiotów politycznych i społecznych oraz wznowić współpracę.

- (4) Należy zatem uchylić decyzję 2009/472/WE i wznowić z Islamską Republiką Mauretańską dialog polityczny, którego celem jest umocnienie demokracji, zapobieganie sprzecznym z konstytucją zmianom rządu, reforma instytucji i zmiana roli sił zbrojnych, dobre rządy polityczne i gospodarcze, wzmocnienie praworządności i poszanowania praw człowieka oraz przywrócenie równowagi instytucjonalnej i podziału uprawnień,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się decyzję 2009/472/WE.

Artykuł 2

Dialog polityczny z Islamską Republiką Mauretańską prowadzony na mocy art. 8 umowy o partnerstwie AKP-WE jest prowadzony w formie przewidzianej w piśmie zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa dnia 25 stycznia 2012 r. W razie konieczności może zostać poddana weryfikacji na podstawie wyników misji monitorujących Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 376.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2009, s. 26.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT PISMA

Szanowny Panie!

Z dużym zadowoleniem odnotowujemy, że Mauretania, dzięki wdrożeniu większości środków przewidzianych w umowie z Dakaru, przywróciła porządek konstytucyjny, czego punktem kulminacyjnym było objęcie przez Pana stanowiska głowy państwa. Mamy przyjemność potwierdzić zatem pełne wznowienie współpracy między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską.

Odnotowujemy, że zgodnie z postanowieniami art. 4 pkt vii) umowy z Dakaru poszczególne siły polityczne, które podpisały tę umowę, zobowiązały się do kontynuowania i pogłębienia wszechstronnego dialogu krajowego w celu utrwalenia pojednania narodowego i demokracji. Jak stwierdził międzynarodowy zespół kontaktowy na swoim ostatnim posiedzeniu w dniu 10 września 2009 r., wskazane jest podjęcie tego dialogu. Gotowość do udziału w rozmowach, zadeklarowana przez różne strony, jest zjawiskiem pozytywnym. Wydaje się oczywiste, że niektóre problemy, należące do głównych przyczyn zamachu stanu z dnia 6 sierpnia 2008 r., muszą zostać rozwiązane. Tematy dialogu przewidziane w umowie z Dakaru to umocnienie demokracji, zapobieganie sprzecznym z konstytucją zmianom rządu, reforma instytucji i zmiana roli sił zbrojnych, dobre rządy polityczne i gospodarcze, wzmocnienie praworządności i poszanowania praw człowieka oraz przywrócenie równowagi instytucjonalnej i podziału uprawnień. Zagrożenia dla bezpieczeństwa, które pojawiły się w Mauretanii, uwydatniają potrzebę uwzględnienia w tym dialogu kwestii związanych z bezpieczeństwem, w tym powiązań między bezpieczeństwem a rozwojem.

Unia Europejska przywiązuje ogromną wagę do wszystkich kwestii dotyczących stabilności Pańskiego kraju, również tych wspomnianych powyżej. Z uwagi na to, że są to zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, i ze względu na skalę współpracy Unii Europejskiej w Mauretanii w zakresie sprawowania rządów, proponujemy, aby pogłębić dialog polityczny między Mauretanią a Unią Europejską, przewidziany w art. 8 umowy o partnerstwie AKP-WE, i prowadzić go w sposób regularny i ustrukturyzowany. Praktyczne ustalenia i warunki dotyczące tego dialogu muszą zostać wspólnie uzgodnione między Pańskim rządem a szefami misji dyplomatycznych Unii Europejskiej w Islamskiej Republice Mauretańskiej.

Jednym z celów tych rozmów będzie wspieranie wspomnianego wyżej wszechstronnego dialogu krajowego oraz uważne śledzenie jego rezultatów. Naszym zdaniem zastrzeżenia i problemy, które utrudniają rozpoczęcie dialogu, mogłyby zostać usunięte, jeśli poszczególne mauretańskie partie polityczne w swoich dyskusjach skoncentrowałyby się bardziej na przyszłości i zrezygnowały z żądań i sporów dotyczących ostatnich wydarzeń.

Podsumowując, Unia Europejska będzie wspierać działania Mauretanii na rzecz przezwyciężenia trudności społeczno-gospodarczych i politycznych, z którymi aktualnie boryka się ten kraj w związku z długotrwałym kryzysem politycznym spowodowanym zamachem stanu z sierpnia 2008 r., ze światowym kryzysem gospodarczym oraz nowymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa i zagrożeniami terrorystycznymi.

Z wyrazami szacunku,

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji Europejskiej
José Manuel BARROSO

W imieniu Rady Unii Europejskiej
C. ASHTON

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 lutego 2010 r.

zmieniająca decyzję 2005/629/WE ustanawiającą Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa

(2010/74/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2005/629/WE ⁽²⁾ ustanawia Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa („STECF”), który dostarcza Komisji specjalistyczne ekspertyzy naukowe.

(2) Decyzja 2005/629/WE określa procedury dotyczące mianowania członków STECF, kadencje jego członków, zasady dotyczące zapraszania ekspertów zewnętrznych, tworzenia grup roboczych oraz procedury przyjmowania regulaminu wewnętrznego STECF. Procedury te powinny zostać uproszczone poprzez umożliwienie podejmowania decyzji administracyjnych na odpowiednim szczeblu.

(3) Aby uniknąć pomylenia z dziennymi dietami wypłacanymi prywatnym ekspertom zapraszonym przez Komisję, dodatki przyznawane zgodnie z decyzją 2005/629/WE członkom STECF i ekspertom zewnętrznym uczestniczącym w posiedzeniach STECF powinny być nazwane „rekompensatą”.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/629/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/629/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 225 z 31.8.2005, s. 18.

„1. Komisja mianuje członków STECF z listy kwalifikujących się kandydatów. Lista zostaje sporządzona po opublikowaniu otwartego zaproszenia do składania wniosków na stronie internetowej Komisji.”;

2) w art. 7 wyrażenie „Za zgodą Komisji” zastępuje się wyrażeniem „Po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę”;

3) w art. 8 wyrażenie „Po uzyskaniu zgody Komisji” zastępuje się wyrażeniem „Po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę”;

4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Zwroty kosztów i rekompensata”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania rekompensaty za uczestnictwo w pracach STECF, jak przewidziano w załączniku.”;

5) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed zorganizowaniem sesji plenarnych STECF i jego grup roboczych STECF zasięga opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Eksperti, którzy nie są członkami STECF, mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach STECF i jego grup roboczych na wniosek departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę.”;

- 6) w art. 11 ust. 1 wyrażenie „za zgodą Komisji” zastępuje się wyrażeniem „po zasięgnięciu opinii departamentu Komisji odpowiedzialnego za sprawę”;
- 7) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

REKOMPENSATA

Członkowie STECF i eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania następujących rekompensat w związku z ich uczestnictwem w pracach STECF:

— Uczestnictwo w sesjach plenarnych STECF i grupach roboczych STECF

EUR za cały dzień	Sesje plenarne STECF	Grupy robocze STECF
Przewodniczący	300	300
Wiceprzewodniczący ⁽¹⁾	300	0
Inni uczestnicy	250	250

⁽¹⁾ Jego obecność przewidziana tylko na posiedzeniach plenarnych STECF.

Udział w pracach wyłącznie porannych lub popołudniowych daje prawo do otrzymania rekompensaty w wysokości 50 % pełnej dziennej rekompensaty.

— Sprawozdania

EUR	Opinie STECF na sesjach plenarnych lub przekazywane w formie korespondencji ⁽¹⁾	Sprawozdania przygotowawcze ⁽²⁾ przed sesjami plenarnymi STECF i grup roboczych
Sprawozdawca	300	300 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Rekompensata wypłacana za sporządzenie opinii.

⁽²⁾ Podsumowania, zapytania i informacje ogólne.

⁽³⁾ Rekompensata powinna być wypłacana maksymalnie w ciągu 15 dni na podstawie terminu ustalonego przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi informacjami zawartymi w uprzednio podpisanej umowie. Komisja może jednak podjąć decyzję o przedłużeniu tego terminu, jeżeli uzna to za konieczne.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 lutego 2010 r.

dotycząca wkładu finansowego Unii na rzecz skoordynowanego programu monitorowania występowania *Listeria monocytogenes* w niektórych rodzajach żywności gotowej do spożycia przeprowadzanego w państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 592)

(2010/75/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 66,

uwzględniając dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych⁽²⁾, w szczególności jej art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 ustanawia między innymi procedury regulujące wkład finansowy Unii na środki niezbędne do zapewnienia stosowania rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (2) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) opublikowały sprawozdania w sprawie tendencji w chorobach odzwierzęcych i ich źródeł, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności przeciwdrobnoustrojowej w Unii w 2006⁽³⁾ i 2007 r.⁽⁴⁾ (sprawozdania EFSA-ECDC). Według tych sprawozdań w 2006 r. w 25 państwach członkowskich odnotowano łącznie 1 588 przypadków listeriozy (*Listeria monocytogenes*) u ludzi. Ponadto w 2007 r. odnotowano 1 558 takich przypadków w 26 państwach członkowskich. W sprawozdaniach wykazano również znaczny wzrost występowania takich przypadków u ludzi w latach 2001–2006. Choroba jest często ciężka, a umieralność wysoka.
- (3) Fakt, że *Listeria monocytogenes* jest w stanie rozmnażać się w żywności różnego rodzaju już w temperaturach tak

niskich jak 2 do 4 °C, sprawia, iż występowanie *Listeria monocytogenes* w żywności gotowej do spożycia ze stosunkowo długim okresem przydatności do spożycia jest szczególnie niepokojące.

- (4) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych⁽⁵⁾ przedsiębiorstwa sektora spożywczego mają przestrzegać kryteriów bezpieczeństwa żywności dotyczących *Listeria monocytogenes* dla żywności gotowej do spożycia w ramach dobrej praktyki higienicznej oraz analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).
- (5) W sprawozdaniach EFSA-ECDC wskazano, że najwyższy odsetek przypadków niezgodności z kryteriami dotyczącymi *Listeria monocytogenes* odnotowano w gotowych do spożycia serach, produktach rybołówstwa oraz wyrobach mięsnych poddawanych obróbce cieplnej.
- (6) Ludzie są narażeni na *Listeria monocytogenes* głównie na drodze kontaktu z żywnością. Dlatego też występowanie i poziom zanieczyszczenia *Listeria monocytogenes* produktów rybołówstwa gotowych do spożycia, serów oraz wyrobów mięsnych poddawanych obróbce cieplnej powinny zostać oszacowane w zharmonizowany i porównywalny sposób przy pomocy skoordynowanego programu monitorowania na poziomie handlu detalicznego we wszystkich państwach członkowskich.
- (7) Na wzrost *Listeria monocytogenes* w produkcie gotowym do spożycia mają wpływ pH, aktywność wody oraz temperatura przechowywania produktu. Możliwe jest stworzenie modelu do oszacowania wzrostu *Listeria monocytogenes* w produkcie gotowym do spożycia w różnych warunkach temperaturowych.
- (8) W przypadku braku stosownych definicji w prawodawstwie unijnym należy stosować definicje z Kodeksu Żywnościowego, z ogólnej normy dotyczącej sera (CODEX STAN 283-1978, zmiana z 2008 r.) oraz z Kodeksu Żywnościowego, z normy grupowej dotyczącej sera niedojrzewającego, w tym sera świeżego (CODEX STAN 221-2001, zmiana z 2008 r.) wydanych przez Komisję Codex Alimentarius w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w definiowaniu serów gotowych do spożycia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2007), 130.

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal* (2009), 223.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.

- (9) Dyrektywa 2003/99/WE przewiduje możliwość ustanowienia skoordynowanych programów monitorowania, zwłaszcza w przypadku określenia szczególnych potrzeb w celu oceny ryzyka lub ustanowienia wartości referencyjnych w odniesieniu do chorób odzwierzęcych lub odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.
- (10) W maju 2009 r. grupa zadaniowa EFSA ds. gromadzenia danych o chorobach odzwierzęcych przyjęła sprawozdanie w sprawie proponowanych specyfikacji technicznych dotyczących skoordynowanego programu monitorowania *Listeria monocytogenes* w niektórych kategoriach żywności gotowej do spożycia na poziomie handlu detalicznego w UE ⁽¹⁾.
- (11) Ze względu na duże znaczenie gromadzenia porównywalnych danych dotyczących występowania *Listeria monocytogenes* w żywności gotowej do spożycia należy przyznać wkład finansowy Unii na prowadzenie takiego skoordynowanego programu monitorowania.
- (12) Należy refundować koszty poniesione na badania laboratoryjne do określonej kwoty maksymalnej. Wszystkie inne koszty, takie jak koszty związane z pobieraniem próbek, koszty podróży i koszty administracyjne, nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego Unii.
- (13) Wkład finansowy Unii powinien zostać przyznany pod warunkiem, że skoordynowany program monitorowania jest przeprowadzany zgodnie z niniejszą decyzją, oraz pod warunkiem dostarczenia przez właściwe organy wszelkich niezbędnych informacji w terminach w niej przewidzianych.
- (14) Dla większej wydajności administracyjnej wszelkie wydatki przedstawione w celu uzyskania wkładu finansowego Unii powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾ kursem wymiany dla wydatków w walucie innej niż euro powinien być ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie złożyło wniosek o zwrot kosztów.
- (15) Niniejsza decyzja stanowi decyzję finansową w rozumieniu art. 75 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (rozporządzenia finansowe) ⁽³⁾, art. 90 szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia finansowego oraz art. 15 wewnętrznych zasad wykonywania budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia skoordynowany program monitorowania występowania *Listeria monocytogenes* w niektórych kategoriach żywności gotowej do spożycia wymienionych w art. 2 na poziomie handlu detalicznego oraz zasady przyznawania wkładu finansowego Unii państwom członkowskim w celu jego wdrażania.

Artykuł 2

Zakres i czas trwania skoordynowanego programu monitorowania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają skoordynowany program monitorowania w celu oceny występowania *Listeria monocytogenes* w następujących kategoriach żywności gotowej do spożycia, w próbkach wybieranych losowo na poziomie handlu detalicznego:

- a) pakowane (niemrożone) wędzone na ciepło lub zimno ryby lub produkty rybne „Gravad”;
- b) sery miękkie i półmiękkie, z wyłączeniem serów świeżych;
- c) pakowane wyroby mięsne poddawane obróbce cieplnej.

2. Pobieranie próbek dla skoordynowanego programu monitorowania ustanowionego w ust. 1 odbywa się od dnia 1 stycznia 2010 r. najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „żywność gotowa do spożycia” oznacza żywność gotową do spożycia zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 2073/2005;
- 2) „okres przydatności do spożycia” oznacza okres przydatności do spożycia zgodnie z definicją w art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 2073/2005;
- 3) „partia” oznacza partię zgodnie z definicją w art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 2073/2005;

⁽¹⁾ *The EFSA Journal* (2009) 300, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

- 4) „handel detaliczny” oznacza handel detaliczny zgodnie z definicją w art. 3 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾; jednakże dla potrzeb niniejszej decyzji handel detaliczny obejmuje wyłącznie sklepy, supermarkety i inne podobne punkty sprzedaży sprzedające bezpośrednio konsumentowi końcowemu; nie obejmuje on terminali dystrybucyjnych, centrów dystrybucji, działalności cateringowej, cateringu instytucjonalnego, stołówek zakładowych, restauracji ani innych podobnych działań związanych z usługami żywnościowymi oraz hurtowni;
- 5) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽²⁾;
- 6) „wyroby mięsne” oznaczają wyroby mięsne zgodnie z definicją w pkt 7.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾;
- 7) „kraj produkcji” oznacza kraj wskazany na znaku identyfikacyjnym przewidzianym w załączniku II sekcja I część B pkt 6 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 8) „żywność pakowana” oznacza żywność, której cała powierzchnia została przykryta przepuszczalnym lub nieprzepuszczalnym materiałem do pakowania w celu zapobieżenia bezpośredniemu kontaktowi żywności ze środowiskiem;
- 9) „żywność pakowana w atmosferze modyfikowanej” oznacza żywność, która została opakowana i hermetycznie zamknięta po usunięciu z opakowania powietrza i zastąpieniu go ściśle kontrolowaną mieszaniną gazów składającą się z dwutlenku węgla, tlenu lub azotu;
- 10) „żywność pakowana próżniowo” oznacza żywność, która została opakowana i hermetycznie zamknięta po usunięciu powietrza z opakowania;
- 11) „wędzone ryby” oznaczają ryby konserwowane poprzez wędzenie;
- 12) „produkty rybne »Gravad«” oznaczają ryby peklowane w soli i cukrze bez obróbki cieplnej;
- 13) „sery dojrzewające” oznaczają sery, które nie są gotowe do spożycia wkrótce po wytworzeniu, lecz muszą być przechowywane przez taki okres czasu, w takiej temperaturze i w takich warunkach, które wywołają niezbędne zmiany biochemiczne i fizyczne charakterystyczne dla danego sera;
- 14) „sery miękkie” oznaczają sery, w których zawartość wilgoci w masie beztłuszczowej jest wyższa niż 67 %;
- 15) „sery półmiękkie” oznaczają sery o konsystencji tylko nieco twardszej od serów miękkich. Procentowa zawartość wilgoci w tych serach wynosi w masie beztłuszczowej od 62 % do 67 %. Charakteryzuje je jędrna, lecz elastyczna konsystencja;
- 16) „dojrzewające sery pleśniowe” oznaczają sery, których dojrzewanie obejmuje przede wszystkim wystąpienie charakterystycznego wzrostu pleśni wewnątrz lub na powierzchni sera;
- 17) „dojrzewające sery maziowe” oznaczają sery, których skórka w trakcie dojrzewania lub po nim została poddana obróbce lub naturalnie skolonizowana odpowiednimi kulturami mikroorganizmów, np. *Penicillium candidum* lub *Brevibacterium linens*. Powstała w ten sposób warstwa maziowa stanowi część skórki;
- 18) „dojrzewające sery solankowe” oznaczają sery dojrzewające i przechowywane w solance do momentu ich sprzedaży lub pakowania;
- 19) „sery świeże” oznaczają sery twarogowe, które nie podlegają dojrzewaniu, np. serek wiejski, mozzarella, ricotta i twaróg; sery świeże nie są objęte niniejszym skoordynowanym programem monitorowania.

Artykuł 4

Pobieranie próbek, analizy i rejestrowanie danych przez państwa członkowskie

1. Pobieranie próbek przeprowadzane jest przez właściwy organ lub pod jego nadzorem.
2. Krajowe laboratoria referencyjne w zakresie *Listeria monocytogenes* wykonują analizy na obecność *Listeria monocytogenes*, oznaczanie pH oraz aktywności wody.
3. Właściwy organ może też wyznaczyć inne laboratoria niż krajowe laboratoria referencyjne, które są akredytowane i zaangażowane w urzędowe kontrole w zakresie *Listeria monocytogenes*, do przeprowadzenia analiz na obecność *Listeria monocytogenes*, oznaczania pH oraz aktywności wody.
4. Pobieranie próbek i analizy, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, oraz rejestrowanie wszystkich istotnych danych odbywa się zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I.
5. Liczba próbek do pobrania w poszczególnych kategoriach żywności gotowej do spożycia w każdym państwie członkowskim jest określona w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

Artykuł 5

Gromadzenie, ocena, sprawozdawczość i wykorzystanie danych na poziomie Unii

1. Państwo członkowskie gromadzi i ocenia rezultaty pobierania próbek oraz wyniki analiz na obecność *Listeria monocytogenes*, analiz pH oraz aktywności wody przewidzianych w art. 4 ust. 1, 2 i 3 niniejszej decyzji.

Wyniki te, ich ocena oraz wszelkie istotne dane są dołączane do sprawozdania końcowego z realizacji skoordynowanego programu monitorowania, które przekazywane jest Komisji przed dniem 31 maja 2011 r.

2. Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja ustala format słownika danych i formularzy gromadzenia danych, które będą stosowane przez właściwe organy przy sporządzaniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja przekazuje sprawozdania końcowe, o których mowa w ust. 1, do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), który je analizuje, opracowuje predyktywne modele zgodności z kryteriami bezpieczeństwa żywności dotyczącymi *Listeria monocytogenes* oraz wzrostu mikroorganizmów w różnych warunkach przechowywania i w okresie sześciu miesięcy wydaje sprawozdanie podsumowujące.

4. Jakikolwiek użycie danych dostarczonych przez państwa członkowskie w celach innych niż związane ze skoordynowanym programem monitorowania wymaga uprzedniej zgody tych państw członkowskich.

5. Dane oraz wyniki podaje się do publicznej wiadomości w formie zapewniającej poufność poszczególnych wyników.

Artykuł 6

Warunki przyznawania wkładu finansowego Unii

1. Wkład finansowy Unii w całkowitej wysokości 1 555 300 EUR z pozycji budżetu 17 04 02 na pokrycie kosztów analiz przewidzianych w art. 4 ust. 2 przyznawany jest państwom członkowskim do maksymalnej kwoty przewidzianej na współfinansowanie określonej w załączniku III.

2. Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 1, wypłacany jest każdemu państwu członkowskiemu, o ile realizacja skoordynowanego programu monitorowania jest zgodna z właściwymi przepisami prawa unijnego, m.in. z przepisami dotyczącymi konkurencji i zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

Sprawozdanie końcowe z realizacji skoordynowanego programu monitorowania musi zostać przekazane Komisji przed dniem 31 maja 2011 r.; sprawozdanie musi obejmować:

(i) wszystkie informacje wyszczególnione w załączniku I część D;

(ii) dowody poniesienia przez państwa członkowskie wydatków na przeprowadzenie analiz; dowody te powinny zawierać co najmniej informacje określone w załączniku IV.

3. W przypadku złożenia po terminie sprawozdania końcowego, o którym mowa w ust. 2, wkład finansowy Unii ulega obniżeniu o 25 % z dniem 1 lipca 2011 r., o 50 % z dniem 1 sierpnia 2011 r. i o 100 % z dniem 1 września 2011 r.

Artykuł 7

Maksymalna wysokość zwrotu kosztów

Maksymalne kwoty wkładu finansowego Unii, które mają zostać zwrócone państwom członkowskim za każdą analizę, nie przekraczają następujących kwot:

- a) 60 EUR za każdą analizę na obecność *Listeria monocytogenes*;
- b) 60 EUR za każdą analizę oznaczenia liczby *Listeria monocytogenes*;
- c) 15 EUR za każdą analizę pH;
- d) 20 EUR za każdą analizę aktywności wody (a_w).

Artykuł 8

Kurs wymiany dla wydatkowania

Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w innej walucie niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro, stosując ostatni kurs wymiany ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie złożyło wniosek.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

(o którym mowa w art. 4 ust. 4)

CZĘŚĆ A

OPERAT LOSOWANIA

1. **Produkty, których próbki należy pobrać**

Próbki pobiera się na poziomie handlu detalicznego z następujących kategorii żywności gotowej do spożycia:

1.1. *Pakowane (niemrożone) wędzone na ciepło lub zimno ryby lub produkty rybne „Gravad”*

Produkty należące do tej kategorii muszą być pakowane próżniowo lub w atmosferze modyfikowanej.

Ryby mogą być w plastrach lub w całości. Opakowanie może zawierać całą rybę, pół lub część ryby. Ryba może być ze skórą lub bez.

1.2. *Miękkie i półmiękkie sery, z wyłączeniem serów świeżych*

Kategoria ta obejmuje sery wyprodukowane z surowego, poddanego obróbce termicznej lub pasteryzowanego mleka zwierzęcia dowolnego gatunku. Ser może być dojrzewający, dojrzewający maziowy, dojrzewający pleśniowy lub dojrzewający solankowy.

Ser może być pakowany, w tym owinięty w muślin, lub niepakowany w handlu detalicznym, lecz pakowany w punkcie sprzedaży dla konsumenta.

1.3. *Pakowane wyroby mięsne poddawane obróbce cieplnej*1.3.1. *Wyroby należące do tej kategorii zostały poddane obróbce cieplnej, a następnie poddane dalszym zabiegom i zapakowane próżniowo lub w atmosferze modyfikowanej.*1.3.2. *Wyroby należące do tej kategorii obejmują zarówno niepakowane wyroby mięsne, jak i wyroby mięsne w przepuszczalnej skórce, które zostały pokrojone w plastry lub poddane obróbce innego rodzaju między obróbką cieplną a pakowaniem. Po obróbce cieplnej wyroby mogły być wędzone.*

Kategoria ta obejmuje w szczególności:

a) zimne gotowane wyroby mięsne: wyroby mięsne produkowane zazwyczaj z całości lub dużych części struktur anatomicznych lub reformowanych (takie jak gotowana szynka w plastrach i gotowany filet z kurczaka);

b) kielbasy;

c) pasztety.

1.3.3. *Kategoria ta nie obejmuje:*

a) wyrobów mięsnych suszonych po obróbce cieplnej, takich jak suszone mięso;

b) wyrobów mięsnych poddanych obróbce cieplnej w nieprzepuszczalnym opakowaniu, które nie są później poddawane dalszej obróbce;

c) fermentowanych wyrobów mięsnych, w tym fermentowanych kielbas.

2. **Schemat pobierania próbek**

Dla celów skoordynowanego programu monitorowania stosuje się schemat losowania warstwowego proporcjonalnego, w którym liczba pobieranych próbek w każdym państwie członkowskim jest proporcjonalna do jego liczby ludności.

2.1. *Plan pobierania próbek*2.1.1. *Każde państwo członkowskie musi mieć plan pobierania próbek oparty na wielostopniowym losowaniu zespołowym:*

a) pierwszy stopień obejmuje główne miasta objęte próbą;

b) drugi stopień obejmuje punkty sprzedaży detalicznej objęte próbą;

c) trzeci stopień obejmuje różne produkty spożywcze w trzech kategoriach żywności gotowej do spożycia objętych próbą.

2.1.2. Plan pobierania próbek musi być sporządzony przez właściwy organ i zawierać:

- a) miasta objęte skoordynowanym programem monitorowania;
- b) rodzaje punktów sprzedaży detalicznej objęte próbą oraz odsetek próbek pobranych z każdej kategorii;
- c) terminy pobierania próbek w ciągu roku.

2.1.3. Jeśli dostępne są odpowiednie dane marketingowe, plan pobierania próbek musi zawierać również:

- a) rodzaje produktów objęte próbą w każdej z trzech kategorii żywności gotowej do spożycia;
- b) liczbę próbek, które należy pobrać z każdego rodzaju produktu, o którym mowa w lit. a).

2.1.4. Państwa członkowskie opracowują plan pobierania próbek zgodnie z poniższymi zasadami i w oparciu o najlepsze dostępne dane marketingowe. Krajowe stowarzyszenia handlowe mogą udostępnić takie dane marketingowe lub pomóc w uzyskaniu informacji. W przypadku braku danych marketingowych stosuje się możliwie najdokładniejsze szacunki udziałów w rynku w celu przekazania informacji do planu pobierania próbek na szczeblu centralnym. W przypadku braku jakichkolwiek wiarygodnych informacji marketingowych może być niezbędne zezwolenie przez właściwe organy na podjęcie decyzji o wyborze danego rodzaju produktu do objęcia próbą w danej kategorii przez osobę pobierającą próbki w terenie.

2.2. *Wybór do próby kategorii punktów sprzedaży detalicznej*

Właściwe organy wybierają punkty sprzedaży detalicznej, z których mają być pobrane próbki. Typowe rodzaje punktów sprzedaży detalicznej, które są objęte próbą, to: supermarkety, małe sklepy, delikatesy oraz targi uliczne (takie jak targi rolnicze lub wiejskie).

Jeśli największa kategoria punktów sprzedaży (np. supermarkety) zaopatruje co najmniej 80 % rynku w danej kategorii żywności gotowej do spożycia, to próbki wystarczy pobrać tylko z tych punktów sprzedaży. Gdy jest inaczej, dodaje się drugą pod względem wielkości kategorię punktów sprzedaży aż do objęcia co najmniej 80 % rynku.

Gdy pobieranie próbek odbywa się zgodnie z planem pobierania próbek, liczba próbek do pobrania w każdej kategorii żywności gotowej do spożycia z każdego rodzaju punktu sprzedaży detalicznej jest proporcjonalna do udziału w rynku tego rodzaju punktu sprzedaży w stosunku do objętych próbą rodzajów punktów sprzedaży.

2.3. *Wybór miast do próby*

Pobieranie próbek odbywa się w dużych miastach. Próbą muszą zostać objęte co najmniej dwa duże miasta w każdym państwie członkowskim.

Miasta objęte próbą muszą łącznie obejmować co najmniej 30 % ludności danego państwa członkowskiego. Jeśli jednak do planu włączonych jest osiem największych miast, mogą one objąć mniej niż 30 % ludności.

2.4. *Wybór terminów pobierania próbek*

Poziom zanieczyszczenia *Listeria monocytogenes* żywności gotowej do spożycia może zmieniać się w ciągu roku. W celu zapewnienia dokładnych wyników skoordynowanego programu monitorowania jego czas trwania dzieli się na 12 miesięcznych okresów, w których należy pobrać taką samą liczbę próbek.

2.5. *Wybór żywności gotowej do spożycia w obrębie trzech głównych kategorii do próby*

Żywność gotowa do spożycia w obrębie trzech głównych kategorii jest wybierana do próby na podstawie danych marketingowych i wyszczególniona w planie pobierania próbek.

Złożony charakter produktów w kategorii może jednak nie pozwalać na wiarygodne oszacowanie udziału w rynku. W takim przypadku właściwe organy mogą zdecydować o poinstruowaniu osób pobierających próbki, by wybierały sery do próby na podstawie szacunkowego wkładu w udział w rynku zgodnie z krajowym planem pobierania próbek. Takie pobieranie próbek może opierać się na szczegółowych informacjach dotyczących obrotu, przekazanych przez kierownictwo lokalnego punktu sprzedaży detalicznej, lub w przybliżeniu na znaczeniu produktu na rynku, np. co jest wystawione na sprzedaż w punkcie sprzedaży detalicznej. Przy takim podejściu właściwe organy powinny udzielić wskazówek odnośnie do przybliżonych udziałów w rynku głównych rodzajów żywności w kategoriach, aby umożliwić jak najlepsze ustalenie próby reprezentatywnej dla rynku, np. serów z surowego/pasteryzowanego mleka.

CZĘŚĆ B**GROMADZENIE I TRANSPORT PRÓBEK****1. Typ i rodzaj próbki**

Próbki pobierane są losowo z towarów wystawionych na sprzedaż i każda z nich musi ważyć co najmniej 100 g. Możliwe jest pobranie więcej niż jednej próbki z każdej z trzech kategorii żywności gotowej do spożycia podczas tej samej wizyty w punkcie sprzedaży detalicznej. Podczas tej samej wizyty nie powinno się jednak pobierać próbek z więcej niż pięciu partii z każdej kategorii.

Próbki do badania pobiera się wyłącznie z zapakowanych i nietkniętych (zapieczętowanych) opakowań, zapakowanych przez producenta. W przypadku serów próbki do badania można jednak pobierać również z produktów zapakowanych w punkcie sprzedaży detalicznej.

Produkty pobrane do próby muszą być oznaczone etykietami, aby umożliwić gromadzenie informacji dotyczących produktów. Informacje na etykiecie obejmują:

- a) szczegółowe informacje dotyczące kraju produkcji;
- b) numer partii towaru;
- c) datę trwałości;
- d) instrukcje dotyczące temperatury warunków przechowywania, o ile dostępne;
- e) inne informacje, które zwykle znajdują się na etykiecie żywności gotowej do spożycia.

Jeśli nie wszystkie informacje, o których mowa w lit. a)–d), znajdują się na etykiecie, osoba pobierająca próbki prosi właściciela lub kierownika punktu sprzedaży detalicznej o brakujące informacje o produkcie i szczegóły dotyczące etykietowania lub sprawdza te informacje na opakowaniu hurtowym.

Jeśli etykieta na żywności gotowej do spożycia nie jest wyraźna lub jest uszkodzona, produkt nie jest włączany do próby. Dwie próbki są pobierane z każdej partii objętych próbą ryb wędzonych lub produktów rybnych „Gravad”. Należy porównać informacje na etykiecie, takie jak numer partii, data, do której dany produkt może być sprzedawany, aby mieć pewność, że obie próbki zostały pobrane z tej samej partii. Jedna z tych dwóch próbek musi zostać przebadana w dniu jej przyjęcia przez laboratorium, a druga na końcu okresu przydatności do spożycia.

W przypadku serów miękkich i półmiękkich oraz wyrobów mięsnych poddawanych obróbce cieplnej pobiera się wyłącznie jedną próbkę z partii, która musi zostać zbadana na końcu okresu przydatności do spożycia.

Próbki muszą zostać umieszczone w oddzielnych woreczkach do pobierania próbek i natychmiast wysłane do laboratorium do analizy.

Na wszystkich etapach należy zastosować środki ostrożności w celu dopilnowania, by sprzęt używany w trakcie pobierania, transportu i przechowywania próbek nie był zanieczyszczony *Listeria monocytogenes*.

2. Informacje dotyczące próbki

Wszelkie istotne uzyskane informacje dotyczące próbki zapisuje się na formularzu pobierania próbek, którego wzór opracowuje właściwy organ. Formularz pobierania próbek towarzyszy próbce przez cały czas. W przypadku próbek sera pakowanego w punkcie sprzedaży detalicznej niezbędne może być poproszenie o informacje o produkcie i szczegóły dotyczące etykietowania lub sprawdzenie tych informacji na opakowaniu hurtowym.

Przy pobieraniu próbek mierzy się temperaturę na powierzchni zapakowanych próbek i zapisuje ją na formularzu pobierania próbek.

Każda próbka i formularz jej pobrania muszą być oznaczone niepowtarzalnym numerem, który należy stosować od momentu pobrania próbki aż do jej zbadania. Właściwy organ stosuje w tym celu system niepowtarzalnej numeracji.

3. Transport próbek

W trakcie transportu próbki są przewożone w kontenerach chłodniczych i muszą być przechowywane w temperaturze od 2 °C do 8 °C w środowisku wolnym od zewnętrznych zanieczyszczeń.

Wszystkie próbki żywności gotowej do spożycia muszą dotrzeć do laboratorium w ciągu 24 godzin od pobrania.

W wyjątkowych przypadkach czas transportu może przekroczyć 24 godziny. Czas transportu nie powinien jednak być dłuższy niż 48 godzin i w żadnym wypadku nie powinien prowadzić do przeprowadzania badania po dacie „należy sprzedać do dnia” produktu pobranego do próby.

CZĘŚĆ C

PRZYGOTOWANIE PRÓBK I METODY ANALITYCZNE

1. Przyjęcie próbek

1.1. Zasady ogólne

W chwili przyjęcia próbek laboratoria sprawdzają informacje podane przez osobę pobierającą próbki na formularzu pobrania próbek i uzupełniają jego odpowiednie części. Przed przechowywaniem wszystkie otrzymane próbki są sprawdzane w celu stwierdzenia, czy opakowanie, w którym próbka była transportowana, nie zostało naruszone. Otrzymane próbki o temperaturze wyższej niż 8 °C są odrzucane, chyba że temperatura w handlu detalicznym była wyższa niż 8 °C.

Bez uszczerbku dla pkt 1.2 wszystkie próbki przechowywane są w warunkach chłodniczych do końca ich okresu przydatności do spożycia.

W przypadkach gdy próbki muszą być przechowywane do końca ich okresu przydatności do spożycia, są one przechowywane w warunkach chłodniczych:

- a) w temperaturze przechowywania oznaczonej na etykiecie opakowania. Jeśli na etykiecie oznaczono przedział temperatur, próbka musi być przechowywana w górnej granicy tego przedziału temperatur;
- b) jeśli na etykiecie opakowania nie oznaczono konkretnej temperatury, próbka musi być przechowywana:
  - (i) w maksymalnych temperaturach chłodzenia określonych w obowiązujących przepisach prawnych lub wytycznych w państwie członkowskim, w którym próbka została pobrana, z tolerancją ± 2 °C;
  - (ii) w temperaturze 8 °C (± 2 °C), jeśli brak takich przepisów prawnych lub wytycznych.

Jeśli okres przydatności do spożycia produktu objętego próbą kończy się podczas weekendu lub święta państwowego, próbka musi zostać zbadana ostatniego dnia roboczego przed końcem okresu przydatności do spożycia.

1.2. Zasady szczególne dotyczące ryb wędzonych i produktów rybnych „Gravad”

Jedną z dwóch próbek bada się w ciągu 24 godzin od czasu jej przyjęcia do laboratorium. Jeśli próbka nie zostanie zbadana natychmiast po jej przyjęciu, musi być przechowywana w laboratorium w warunkach chłodniczych w temp. 3 °C (± 2 °C) przed badaniem.

Druga próbka jest przechowywana w warunkach chłodniczych do końca jej okresu przydatności do spożycia.

2. Przygotowanie próbki i przygotowanie zawiesiny wyjściowej

Należy na wszystkich etapach unikać zanieczyszczenia krzyżowego między próbkami i z otaczającego środowiska. Po rozpoczęciu analiz laboratoryjnych próbki odrzuca się. Jeśli analiza zostanie zatrzymana, np. z powodu niedopuszczalnych odchyłeń w procesie analitycznym, należy pozyskać nowe próbki.

Do wyjściowego rozcieńczenia stosuje się cały produkt lub reprezentatywną naważkę o masie od 100 do 150 g. Próbki żywności pobiera się w taki sposób, by obejmowały powierzchnie w stopniu odpowiadającym proporcjom, w jakich się je spożywa (np. 20 % skórki/powierzchni i 80 % środka). Jeśli pakowany produkt jest w plastrach, pobiera się odpowiednią próbkę z więcej niż jednego plastra produktu. Naważkę kroi się na drobne kawałki i umieszcza w Stomacherze, przy użyciu jałowych narzędzi i stosując technikę aseptyczną. Z tej mieszaniny pobiera się naważkę o masie 10 g do oznaczenia liczby i naważkę o masie 25 g do wykrywania obecności.

Do objętości naważki (10 g) dodaje się 9 objętości (90 ml) rozcieńczalnika, a następnie mieszaninę homogenizuje się przy użyciu Stomachera lub Pulsifera przez 1 do 2 min.

Zbuforowana woda peptonowa, zgodna z opisem w EN ISO 11290-2 „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania i oznaczania liczby *Listeria monocytogenes* – część 2: Technika określania liczby kolonii”, może być wykorzystywana jako rozcieńczalnik do ogólnego użytku.

Do rozcieńczania sera stosuje się roztwór cytrynianu sodu, zgodny z opisem w EN ISO 6887-5 „Mikrobiologia żywności i pasz – ogólne zasady przygotowywania próbek, zawiesiny wyjściowej i dziesięciokrotnych rozcieńczeń do badań mikrobiologicznych – część 5: specyficzne zasady przygotowania mleka i przetworów mlecznych”.

Analizy wykrywania obecności i oznaczania liczby *Listeria monocytogenes* wykonuje się, jak opisano poniżej:

- a) dla próbek ryb wędzonych i produktów rybnych „Gravad” przeprowadza się dwa zestawy analiz:
  - (i) natychmiast po pobraniu próbek na poziomie handlu detalicznego; oraz
  - (ii) na końcu okresu przydatności do spożycia;
- b) dla próbek serów miękkich i półmiękkich oraz wyrobów mięsnych poddawanych obróbce cieplnej przeprowadza się wyłącznie analizy na końcu okresu przydatności do spożycia.

2.1. Wykrywanie obecności *Listeria monocytogenes*

Wykrywanie obecności *Listeria monocytogenes* przeprowadza się zgodnie ze zmienioną wersją EN ISO 11290-1:1996 „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania i oznaczania liczby *Listeria monocytogenes* – część 1: metoda wykrywania”.

2.2. Oznaczanie liczby *Listeria monocytogenes*

Oznaczenie liczby *Listeria monocytogenes* przeprowadza się zgodnie z normą EN ISO 11290-2:1998 „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania i oznaczania liczby *Listeria monocytogenes* – część 2: metoda oznaczania liczby” oraz z jej zmianą EN ISO 11290-2:1998/Amd 1:2004 „Modyfikacja żywności do oznaczania liczby”.

Jeśli próbka uległa zanieczyszczeniu, przyjmuje się, że większość produktów miałaby niski poziom zanieczyszczenia *Listeria monocytogenes*. Aby umożliwić szacunkową ocenę niskich liczb w próbkach (pomiędzy 10 i 100 jtk/g), badanie 1 ml rozcieńczenia wyjściowego powtarza się dwa razy, jak określono w EN ISO 11290-2:1998/Amd 1:2004:

- a) w postaci rozproszony na powierzchni trzech płytek o średnicy 90 mm lub
- b) w postaci rozproszony na powierzchni jednej płytki o średnicy 140 mm.

Ze względu na możliwość wyższego stopnia zanieczyszczenia *Listeria monocytogenes* należy rozproszyc 0,1 ml wyjściowego rozcieńczenia na powierzchni jednej płytki, aby umożliwić oznaczenie liczby do $1,5 \times 10^4$ jtk/g. Taki posiew bakteryjny musi zostać wykonany pojedynczo, jak określono w ISO 7218:2007 „Mikrobiologia żywności i pasz – ogólne wymagania i zasady badań mikrobiologicznych”.

3. Oznaczanie pH i aktywności wody (a_w) w rybach wędzonych i produktach rybnych „Gravad”

3.1. Oznaczenie pH

Oznaczenie pH próbki odbywa się zgodnie z EN ISO 2917:1999 „Mięso i produkty mięsne – pomiar pH – metoda odwoławcza”.

Oznaczenie musi zostać wykonane w próbce sprawdzonej po przyjęciu do laboratorium. Do pomiaru pH próbki zaleca się stosowanie techniki nieniszczącej wymienionej w metodzie ISO.

Wynik należy podać w przybliżeniu do najbliższych 0,05 jednostki pH.

3.2. Określenie aktywności wody (a_w)

Określenie aktywności wody (a_w) w próbce odbywa się zgodnie z EN ISO 21807:2004 „Mikrobiologia żywności i pasz – określanie aktywności wody”.

Oznaczenie musi zostać wykonane w próbce sprawdzonej po przyjęciu do laboratorium. Metoda działa w zakresie od 0,999 do 0,9000, a jej granica powtarzalności odpowiada standardowemu odchyleniu w wysokości 0,002.

Odnotowana wartość powinna zawierać co najmniej dwie cyfry znaczące.

4. Przechowywanie izolatów

Należy przechowywać jeden potwierdzony szczep *Listeria monocytogenes* z każdej próbki dodatkowo w celu umożliwienia ewentualnego dalszego typowania. Jeśli pozyskano szczepy *Listeria monocytogenes* zarówno metodą wykrywania obecności, jak i oznaczania liczby, przechowuje się jedynie izolaty z metody oznaczania liczby.

Izolaty są przechowywane przez krajowe laboratoria referencyjne przy użyciu odpowiednich metod zbierania hodowli, o ile zapewniają one zachowanie integralności szczepów przynajmniej przez okres dwóch lat w celu typowania.

CZĘŚĆ D SPRAWOZDAWCZOŚĆ

1. Postanowienia ogólne

Informacje, które państwa członkowskie mają przekazywać, o ile dostępne lub osiągalne, należą do dwóch szerokich kategorii:

- a) przegląd skoordynowanego programu monitorowania i wyników; przegląd ten musi mieć formę opisowego sprawozdania;
- b) indywidualne dane szczegółowe dotyczące każdej próbki badanej w ramach planu pobierania próbek; informacje te muszą zostać przekazane w postaci danych wstępnych przy użyciu słownika danych oraz formularzy gromadzenia danych przewidzianych w art. 5 ust. 2.

2. Informacje, które należy włączyć do przeglądu skoordynowanego programu monitorowania i wyników

- a) Nazwa państwa członkowskiego;
- b) daty początku i końca pobierania próbek i analizy;
- c) liczba pobranych i przebadanych próbek żywności gotowej do spożycia z punktów sprzedaży detalicznej:
  - (i) serów miękkich i półmiękkich,
  - (ii) pakowanych ryb wędzonych oraz produktów rybnych „Gravad”;
  - (iii) pakowanych po obróbce cieplnej wyrobów mięsnych;
- d) wyniki ogólne:

występowanie i odsetek próbek przekraczających limit 100 jtk/g *Listeria monocytogenes* w serach miękkich i półmiękkich, rybach wędzonych i produktach rybnych „Gravad” oraz w wyrobach mięsnych poddanych obróbce cieplnej objętych skoordynowanym programem monitorowania;
- e) opis rynków serów miękkich i półmiękkich, ryb wędzonych i produktów rybnych „Gravad” oraz poddanych obróbce cieplnej wyrobów mięsnych w państwie członkowskim:
  - (i) całkowita stwierdzona wielkość rynku (o ile dostępna);
  - (ii) udział w rynku różnego rodzaju punktów sprzedaży detalicznej, takich jak supermarket, mały sklep, delikatesy, targi uliczne (o ile dostępne);
  - (iii) udział w rynku produkcji importowanej (handel wewnątrz Unii oraz przywóz z państw trzecich) i krajowej (o ile dostępne);
  - (iv) udział w rynku różnych rodzajów produktów (o ile dostępny);
- f) punkty sprzedaży detalicznej objęte próbą:

rodzaje punktów sprzedaży objętych próbą: np. supermarkety, małe sklepy itp.;
- g) geograficzna dystrybucja pobierania próbek – miasta objęte próbą (% ludności objętej próbą);
- h) opis procedury randomizacji przy pobieraniu próbek w handlu detalicznym:

randomizacja miesięczna;
- i) komentarze dotyczące ogólnej reprezentatywności programu pobierania próbek;

- j) przygotowanie próbki analitycznej wykorzystywanej do pomiaru pH;
- k) metoda analityczna stosowana do określenia aktywności wody (a_w).

3. Informacje, które należy włączyć do indywidualnych danych szczegółowych dotyczących każdej próbki

- a) Typ próbki:
  - (i) pakowane sery miękkie i półmiękkie;
  - (ii) pakowane ryby wędzone oraz produkty rybne „Gravad”;
  - (iii) pakowane wyroby mięsne poddawane obróbce cieplnej;
- b) podtyp próbki:
  - (i) sery wyprodukowane z mleka surowego/poddanego obróbce termicznej/pasteryzowanego;
  - (ii) sery wyprodukowane z mleka krowiego/koziego/owczego/bawolego/mieszanego;
  - (iii) dojrzewające sery maziowe, pleśniowe, solankowe i inne sery dojrzewające;
  - (iv) produkty w plastrach i w całości;
  - (v) ryby wędzone na zimno i ciepło oraz produkty rybne „Gravad”;
  - (vi) gatunek ryby;
- c) środki konserwujące stosowane w wędzonych rybach lub produktach rybnych „Gravad” (zgodnie z etykietą);
- d) skórka sera włączona do analiz próbek (tak/nie, jeśli tak, to także odsetek, o ile dostępny);
- e) kod laboratorium przeprowadzającego wstępne badanie;
- f) data pobrania próbek;
- g) data przydatności do spożycia produktu objętego próbą;
- h) data produkcji/pakowania (o ile dostępna);
- i) temperatura powierzchni próbki w punkcie sprzedaży detalicznej;
- j) temperatura przechowywania w laboratorium do końca okresu przydatności do spożycia;
- k) analiza natychmiast po pobraniu próbki (wyłącznie dla ryb wędzonych i produktów rybnych „Gravad”)/na końcu okresu przydatności do spożycia;
- l) data rozpoczęcia analizy w laboratorium;
- m) wykrycie *Listeria monocytogenes*:
  - wynik jakościowy (brak/obecność w 25 g);
- n) oznaczanie liczby *Listeria monocytogenes*:
  - wyniki ilościowe (jtk/g);

- o) pH (wyłącznie ryby wędzone oraz produkty rybne „Gravad”);
  - p) aktywność wody (a_w) (wyłącznie ryby wędzone oraz produkty rybne „Gravad”);
  - q) kod miasta;
  - r) kod punktu sprzedaży;
  - s) rodzaj punktu sprzedaży detalicznej:
    - (i) supermarket;
    - (ii) mały sklep/niezależny detalista;
    - (iii) delikatesy;
    - (iv) targ uliczny/targ rolniczy;
  - t) kraj produkcji:
jak ustalono w odniesieniu do znaku identyfikacyjnego na opakowaniu lub w dokumentacji handlowej;
  - u) pakowane:
    - (i) pakowane w atmosferze modyfikowanej;
    - (ii) pakowane próżniowo;
    - (iii) pakowane na poziomie handlu detalicznego (wyłącznie sery);
  - (v) organoleptyczna jakość próbki.
-

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek do pobrania w poszczególnych kategoriach żywności gotowej do spożycia w państwach członkowskich**(o których mowa w art. 4 ust. 5)**

Państwo członkowskie	Liczba ludności na dzień 1.1.2008 r. (dane Eurostatu)		Wielkość zharmonizowanej próby warstwowej	
	N (mln)	%	Na kategorię żywności i etap analizy (*)	Całkowita wielkość próby
Belgia – BE	10,7	2,1	60	240
Bułgaria – BG	7,6	1,5	60	240
Republika Czeska – CZ	10,4	2,1	60	240
Dania – DK	5,576	1,1	60	240
Niemcy – DE	82,2	16,5	400	1 600
Estonia – EE	1,3	0,3	30	120
Irlandia – IE	4,4	0,9	30	120
Grecja – EL	11,2	2,3	60	240
Hiszpania – ES	45,3	9,1	200	800
Francja – FR	63,8	12,8	400	1 600
Włochy – IT	59,6	12,0	400	1 600
Cypr – CY	0,8	0,2	30	120
Łotwa – LV	2,3	0,5	30	120
Litwa – LT	3,4	0,7	30	120
Luksemburg – LU	0,5	0,1	30	120
Węgry – HU	10,0	2,0	60	240
Malta – MT	0,4	0,1	30	120
Niderlandy – NL	16,4	3,3	60	240
Austria – AT	8,3	1,7	60	240
Polska – PL	38,1	7,7	200	800
Portugalia – PT	10,6	2,1	60	240
Rumunia – RO	21,5	4,3	60	240
Słowenia – SI	2,0	0,4	30	120
Słowacja – SK	5,4	1,1	60	240
Finlandia – FI	5,3	1,1	60	240
Szwecja – SE	9,2	1,8	60	240
Zjednoczone Królestwo – UK	61,2	12,3	400	1 600
Ogółem w UE	497,5	100,0	3 020	12 080

(*) Dla ryb wędzonych oraz produktów rybnych „Gravad”: pobiera się dwie próbki z każdej partii. Jedna z tych dwóch próbek jest badana w dniu jej przyjęcia przez laboratorium, a druga na końcu okresu przydatności do spożycia. (Zob. załącznik I część C pkt 1.2).

ZAŁĄCZNIK III

Maksymalny wkład finansowy Unii na rzecz poszczególnych państw członkowskich

(EUR)

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota współfinansowania badań				
	Wykrywanie <i>Listeria monocytogenes</i>	Oznaczenie liczby <i>Listeria monocytogenes</i>	pH	Aktywność wody	Razem
Belgia – BE	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Bułgaria – BG	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Republika Czeska – CZ	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Dania – DK	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Niemcy – DE	96 000	96 000	6 000	8 000	206 000
Estonia – EE	7 200	7 200	450	600	15 450
Irlandia – IE	7 200	7 200	450	600	15 450
Grecja – EL	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Hiszpania – ES	48 000	48 000	3 000	4 000	103 000
Francja – FR	96 000	96 000	6 000	8 000	206 000
Włochy – IT	96 000	96 000	6 000	8 000	206 000
Cypr – CY	7 200	7 200	450	600	15 450
Łotwa – LV	7 200	7 200	450	600	15 450
Litwa – LT	7 200	7 200	450	600	15 450
Luksemburg – LU	7 200	7 200	450	600	15 450
Węgry – HU	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Malta – MT	7 200	7 200	450	600	15 450
Niderlandy – NL	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Austria – AT	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Polska – PL	48 000	48 000	3 000	4 000	103 000
Portugalia – PT	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Rumunia RO	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Słowenia – SI	7 200	7 200	450	600	15 450
Słowacja – SK	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Finlandia – FI	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Szwecja – SE	14 400	14 400	900	1 200	30 900
Zjednoczone Królestwo – UK	96 000	96 000	6 000	8 000	206 000
Ogółem w UE	724 800	724 800	45 300	60 400	1 555 300

ZAŁĄCZNIK IV

Poświadczone sprawozdanie finansowe dotyczące realizacji skoordynowanego programu monitorowania *Listeria monocytogenes* w wybranych kategoriach żywności gotowej do spożycia

Okres sprawozdawczy od .....do .....

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na skoordynowany program monitorowania i kwalifikujących się do wkładu finansowego Unii

Numer referencyjny decyzji Komisji, na mocy której przyznawany jest wkład finansowy Unii: .....

Koszty poniesione w związku z	Liczba badań	Całkowite koszty analizy poniesione w okresie sprawozdawczym (waluta krajowa)
Analizy na obecność <i>Listeria monocytogenes</i>		
Analizy oznaczenia liczby <i>Listeria monocytogenes</i>		
Analizy oznaczenia pH		
Analizy określenia aktywności wody (a_w)		

Deklaracja beneficjenta

Poświadczam, że:

- powyższe koszty są prawdziwe, zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w decyzji 2010/75/UE i były niezbędne do prawidłowego wykonania tych zadań,
- wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów są dostępne dla celów kontroli,
- nie składano wniosków o żaden inny wkład finansowy Unii na ten skoordynowany program monitorowania.

Data: .....

Osoba odpowiedzialna za finanse: .....

Podpis: .....

_____

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 lutego 2010 r.

przyznająca okres przejściowy w celu wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, w odniesieniu do Republiki Czeskiej, Niemiec, Grecji, Austrii, Polski, Portugalii i Słowenii

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 735)

(Jedynie teksty w języku czeskim, niemieckim, greckim, polskim, portugalskim i słoweńskim są autentyczne)

(2010/76/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 1,

uwzględniając wniosek złożony przez Słowenię w dniu 25 listopada 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Republikę Czeską w dniu 17 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Niemcy w dniu 19 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Grecję w dniu 2 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Austrię w dniu 19 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Portugalię w dniu 22 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wniosek złożony przez Polskę w dniu 31 grudnia 2008 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 762/2008 Komisja może przyznać państwom członkowskim okres przejściowy na wykonanie wymienionego rozporządzenia, jeżeli stosowanie tego rozporządzenia w odniesieniu do krajowych systemów statystycznych wymaga wprowadzenia istotnych dostosowań i może wiązać się ze znacznymi problemami praktycznymi.

- (2) Należy przyznać takie okresy przejściowe Republice Czeskiej, Niemcom, Grecji, Austrii, Polsce, Portugalii i Słowenii w następstwie złożonych przez te kraje wniosków.

- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 762/2008 państwo członkowskie, któremu przyznano okres przejściowy, nadal stosuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 788/96 podczas przyznanego okresu przejściowego.

- (4) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 762/2008 dane dotyczące struktury sektora akwakultury, o których mowa w załączniku V, przekazywane są co trzy lata.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych ustanowionego decyzją Rady 72/279/EWG⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Okresy przejściowe dotyczące przekazywania danych, o których mowa w załącznikach II, III i IV rozporządzenia (WE) nr 762/2008

Do celów wykonania art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 762/2008:

1. Przyznaje się Republice Czeskiej okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2009 r. Pierwszym rokiem kalendarzowym, którego dotyczą przekazywane statystyki, jest rok 2009.
2. Przyznaje się Portugalii okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2010 r. Pierwszym rokiem kalendarzowym, którego dotyczą przekazywane statystyki, jest rok 2010.
3. Przyznaje się Niemcom, Grecji, Austrii, Polsce i Słowenii okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2011 r. Pierwszym rokiem kalendarzowym, którego dotyczą przekazywane statystyki, jest rok 2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 7.8.1972, s. 1.

Artykuł 2

Okresy przejściowe dotyczące przekazywania danych, o których mowa w załączniku V rozporządzenia (WE) nr 762/2008

Do celów wykonania art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 762/2008 przyznaje się Republice Czeskiej, Niemcom, Grecji, Austrii, Polsce, Portugalii i Słowenii okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2011 r. Pierwszym rokiem kalendarzowym, którego dotyczą przekazywane statystyki, jest rok 2011.

Artykuł 3

Okresy przejściowe dotyczące sprawozdania na temat oceny jakości

Okresy przejściowe wskazane w art. 1 i 2 niniejszej decyzji mają zastosowanie, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do celów wykonania art. 6 rozporządzenia (WE) nr 762/2008.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalii oraz Republiki Słowenii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 lutego 2010 r.****ustanawiająca nowy termin składania dokumentacji dotyczącej terbutryny, która ma zostać zbadana w ramach 10-letniego programu pracy, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 752)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2010/77/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu prac, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾, ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Terbutryna jest wymieniona w tym wykazie z przeznaczeniem do stosowania w produktach typu 7, 9 i 10.
- (2) Pierwotny uczestnik, który zgłosił terbutrynę do stosowania w produktach typu 7, 9 i 10, wycofał się z uczestnictwa w programie przeglądu. W związku z tym na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 Komisja dokonała stosownego powiadomienia państw członkowskich. Dnia 22 czerwca 2007 r. informacja ta została również ogłoszona w formie elektronicznej.
- (3) W ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia tej informacji w formie elektronicznej trzy przedsiębiorstwa wyraziły zainteresowanie przejęciem roli uczestnika w odniesieniu do terbutryny przeznaczonej do stosowania w jednym produkcie lub kilku produktach typu 7, 9 i 10, zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(4) Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 termin złożenia kompletnej dokumentacji dotyczącej produktów typu 7, 9 i 10 upłynął dnia 31 października 2008 r. Zgodnie z art. 12 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 jeżeli Komisja zezwoli zainteresowanej osobie na przejście roli uczestnika, który wycofał się z uczestnictwa w programie przeglądu, może ona zadecydować, w miarę potrzeby, o przedłużeniu terminu, w jakim należy przedstawić kompletną dokumentację.

(5) W związku z nieporozumieniem dotyczącym terminu należy przedłużyć termin składania dokumentacji dotyczącej terbutryny przeznaczonej do stosowania w produktach typu 7, 9 i 10 do dnia 1 marca 2010 r.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nowy termin składania dokumentacji dotyczącej terbutryny (nr WE 212-950-5; nr CAS 886-50-0) przeznaczonej do stosowania w produktach typu 7, 9 i 10 upływa dnia 1 marca 2010 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 lutego 2010 r.****w sprawie zmiany wysokości progów określonych w art. 157 lit. b) oraz w art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego**

(2010/78/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 271,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1177/2009⁽²⁾ zmieniono progi mające zastosowanie w odniesieniu do zamówień publicznych, określone w dyrektywie 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽³⁾.
- (2) Dla zachowania spójności należy w związku z tym określić progi, o których mowa w art. 157 lit. b) i art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002.
- (3) Ze względu na fakt, iż progi zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1177/2009 obowiązują od dnia 1 stycznia 2010 r., niniejsza decyzja także powinna obowiązywać od dnia 1 stycznia 2010 r. Należy zatem przewidzieć wejście w życie niniejszej decyzji następnego dnia po jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (4) Decyzja Komisji 2004/121/WE z dnia 6 lutego 2004 r. dostosowująca progi określone w art. 157 lit. b) i art. 158 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego⁽⁴⁾, decyzja Komisji 2006/103/WE z dnia 14 lutego 2006 r. dostosowująca progi określone w art. 157 lit. b) i 158 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego⁽⁵⁾ oraz decyzja Komisji 2008/102/WE

z dnia 1 lutego 2008 r. w sprawie zmiany wysokości progów określonych w art. 157 lit. b) oraz w art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego⁽⁶⁾ stały się nieważne i należy je w związku z tym uchylić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wyrażone w euro wysokości progów mających zastosowanie w odniesieniu do zamówień publicznych ustala się w następujący sposób:

- 4 845 000 EUR w art. 157 lit. b);
- 125 000 EUR w art. 158 ust. 1 lit. a);
- 193 000 EUR w art. 158 ust. 1 lit. b);
- 4 845 000 EUR w art. 158 ust. 1 lit. c).

Artykuł 2

Decyzje 2004/121/WE, 2006/103/WE i 2008/102/WE tracą moc.

*Artykuł 3*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 64.⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.⁽⁴⁾ Dz.U. L 36 z 7.2.2004, s. 58.⁽⁵⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2006, s. 52.⁽⁶⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.2008, s. 5.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 października 2009 r.

zmieniająca decyzje 2006/679/WE oraz 2006/860/WE w zakresie technicznych specyfikacji interoperacyjności dotyczących podsystemów transeuropejskich systemów kolei konwencjonalnych i kolei dużych prędkości

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7787)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/79/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Europejskiej Agencji Kolejowej (ERA-REC-38-2009-ERTMS) z dnia 24 kwietnia 2009 r. dotyczące aktualizacji załącznika A do TSI dotyczących podsystemu „Sterowanie” dla systemu kolei konwencjonalnej i systemu kolei dużych prędkości,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2006/679/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotycząca technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych ⁽²⁾ określiła techniczne specyfikacje interoperacyjności (TSI) dotyczące podsystemu „Sterowanie” transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych.

(2) Decyzja Komisji 2006/860/WE z dnia 7 listopada 2006 r. dotycząca specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu „Sterowanie” transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości ⁽³⁾ określiła TSI dotyczące podsystemu „Sterowanie” transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości.

(3) Zgodnie z art. 2 decyzji Komisji z dnia 23 kwietnia 2008 r. zmieniającej załącznik A do decyzji

2006/679/WE dotyczącej technicznej specyfikacji dla interoperacyjności odnoszącej się do podsystemu sterowania ruchem kolejowym transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych oraz załącznik A do decyzji 2006/860/WE dotyczącej specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu „Sterowanie” transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości ⁽⁴⁾, specyfikacje ETCS powinny zostać uzupełnione w celu uwzględnienia zaktualizowanych specyfikacji dotyczących wspólnych testów.

(4) Konieczna jest aktualizacja szeregu dokumentów technicznych, o których mowa w załączniku A do decyzji 2006/679/WE oraz w załączniku A do decyzji 2006/860/WE, w celu dostosowania ich do postępu technicznego.

(5) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzje 2006/679/WE oraz 2006/860/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Interoperacyjności i Bezpieczeństwa Kolei, ustanowionego na mocy art. 29 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykazy specyfikacji obowiązkowych oraz wykazy specyfikacji o charakterze informacyjnym, określone w załączniku A do decyzji 2006/679/WE oraz w załączniku A do decyzji 2006/860/WE, zastępuje się wykazem specyfikacji obowiązkowych oraz wykazem specyfikacji o charakterze informacyjnym zawartymi w załączniku do niniejszej decyzji. Skreśla się przypisy zawierające odniesienia do decyzji 2002/731/WE w załączniku H do TSI załączonych do decyzji 2006/679/WE oraz w załączniku H do TSI załączonych do decyzji 2006/860/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 16.10.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 342 z 7.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 11.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 kwietnia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ SPECYFIKACJI OBOWIĄZKOWYCH

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja
1	ERA/ERTMS/003204	ERTMS/ETCS Functional Requirement Specification	5.0
2	Celowo usunięty		
3	UNISIG SUBSET-023	Glossary of Terms and Abbreviations	2.0.0
4	UNISIG SUBSET-026	System Requirement Specification	2.3.0
5	UNISIG SUBSET-027	FFFIS Juridical Recorder-Downloading Tool	2.3.0
6	UNISIG SUBSET-033	FIS for Man-Machine Interface	2.0.0
7	UNISIG SUBSET-034	FIS for the Train Interface	2.0.0
8	UNISIG SUBSET-035	Specific Transmission Module FFFIS	2.1.1
9	UNISIG SUBSET-036	FFFIS for Eurobalise	2.4.1
10	UNISIG SUBSET-037	Euroradio FIS	2.3.0
11	Zastrzeżony 05E537	Off line key management FIS	
12	UNISIG SUBSET-039	FIS for the RBC/RBC Handover	2.3.0
13	UNISIG SUBSET-040	Dimensioning and Engineering rules	2.3.0
14	UNISIG SUBSET-041	Performance Requirements for Interoperability	2.1.0
15	ERA SUBSET-108	Interoperability-related consolidation on TSI annex A documents	1.2.0
16	UNISIG SUBSET-044	FFFIS for Euroloop sub-system	2.3.0
17	Celowo usunięty		
18	UNISIG SUBSET-046	Radio In-fill FFFS	2.0.0
19	UNISIG SUBSET-047	Track-side-Trainborne FIS for Radio In-Fill	2.0.0
20	UNISIG SUBSET-048	Trainborne FFFIS for Radio In-Fill	2.0.0
21	UNISIG SUBSET-049	Radio In-fill FIS with LEU/Interlocking	2.0.0
22	Celowo usunięty		
23	UNISIG SUBSET-054	Assignment of Values to ETCS variables	2.0.0
24	Celowo usunięty		
25	UNISIG SUBSET-056	STM FFFIS Safe Time Layer	2.2.0

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja
26	UNISIG SUBSET-057	STM FFFIS Safe Link Layer	2.2.0
27	UNISIG SUBSET-091	Safety Requirements for the Technical Interoperability of ETCS in Levels 1 & 2	2.5.0
28	Zastrzeżony	Reliability – Availability Requirements	
29	UNISIG SUBSET-102	Test specification for Interface „k”	1.0.0
30	Celowo usunięty		
31	UNISIG SUBSET-094	UNISIG Functional Requirements for an On-board Reference Test Facility	2.0.2
32	EIRENE FRS	GSM-R Functional Requirements Specification	7
33	EIRENE SRS	GSM-R System Requirements Specification	15
34	A11T6001 12	(MORANE) Radio Transmission FFFIS for EuroRadio	12
35	ECC/DC(02)05	ECC Decision of 5 July 2002 on the designation and availability of frequency bands for railway purposes in the 876-880 and 921-925 MHz bands	
36a	Celowo usunięty		
36b	Celowo usunięty		
36c	UNISIG SUBSET-074-2	FFFIS STM Test cases document	1.0.0
37a	Celowo usunięty		
37b	UNISIG SUBSET-076-5-2	Test cases related to features	2.3.1
37c	UNISIG SUBSET-076-6-3	Test sequences	2.3.1
37d	UNISIG SUBSET-076-7	Scope of the test specifications	1.0.2
37e	Celowo usunięty		
38	06E068	ETCS marker board definition	1.0
39	UNISIG SUBSET-092-1	ERTMS EuroRadio Conformance Requirements	2.3.0
40	UNISIG SUBSET-092-2	ERTMS EuroRadio Test cases Safety Layer	2.3.0
41	Zastrzeżony UNISIG SUBSET 028	JRU Test Specification	
42	Celowo usunięty		
43	UNISIG SUBSET 085	Test Specification for Eurobalise FFFIS	2.2.2
44	Zastrzeżony	Odometry FIS	

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja
45	UNISIG SUBSET-101	Interface „K” Specification	1.0.0
46	UNISIG SUBSET-100	Interface „G” specification	1.0.1
47	Zastrzeżony	Safety Requirements and Requirements to Safety Analysis for Interoperability for the Control-Command and Signalling Sub-System	
48	Zastrzeżony	Test specification for mobile equipment GSM-R	
49	UNISIG SUBSET-059	Performance requirements for STM	2.1.1
50	UNISIG SUBSET-103	Test specification for EUROLOOP	1.0.0
51	Zastrzeżony	Ergonomic aspects of the DMI	
52	UNISIG SUBSET-058	FFFIS STM Application Layer	2.1.1
53	Zastrzeżony AEIF-ETCS-Variables-Manual	AEIF-ETCS-Variables-Manual	
54	Celowo usunięty		
55	Zastrzeżony	Juridical recorder baseline requirements	
56	Zastrzeżony 05E538	ERTMS Key Management Conformance Requirements	
57	Zastrzeżony UNISIG SUBSET-107	Requirements on pre-fitting of ERTMS on-board equipment	
58	UNISIG SUBSET-097	Requirements for RBC-RBC Safe Communication Interface	1.1.0
59	Zastrzeżony UNISIG SUBSET-105	Requirements on pre-fitting of ERTMS track side equipment	
60	Zastrzeżony UNISIG SUBSET-104	ETCS version management	
61	Zastrzeżony	GSM-R version management	
62	Zastrzeżony UNISIG SUBSET-099	RBC-RBC Test specification for Safe Communication Interface	
63	UNISIG SUBSET-098	RBC-RBC Safe Communication Interface	1.0.0

WYKAZ SPECYFIKACJI O CHARAKTERZE OBOWIĄZKOWYM

Uwagi:

Specyfikacje typu „1” przedstawiają aktualny stan prac w zakresie przygotowania specyfikacji obowiązkowej, która jest nadal „zastrzeżona”.

Specyfikacje typu „2” zawierają informacje dodatkowe, uzasadniające wymagania zawarte w specyfikacjach obowiązkowych oraz wspomagające ich stosowanie.

Indeks B32 ma na celu zapewnienie stosowania jednolitych odniesień w dokumentach, o których mowa w załączniku A. Ponieważ jest on używany wyłącznie do celów redakcyjnych oraz jako pomoc przy wprowadzaniu zmian w powołanych dokumentach w przyszłości, nie posiada on klasyfikacji „Typ”, ani nie jest powiązany z obowiązkowym dokumentem z załącznika A.

Dokumenty B25, B27, B28, B29 i B30 mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do GSM-R DMI. W odniesieniu do ETCS DMI zastosowanie ma jedynie dokument B34.

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja	Typ
B1	EEIG 02S126	RAM requirements (chapter 2 only)	6	2 (index 28)
B2	EEIG 97S066	Environmental conditions	5	2 (index A5)
B3	UNISIG SUBSET-074-1	Methodology for testing FFFIS STM	1.0.0	2 (index 36)
B4	EEIG 97E267	ODOMETER FFFIS	5	1 (Index 44)
B5	O_2475	ERTMS GSM-R QoS Test Specification	1.0.0	2
B6	UNISIG SUBSET-038	Off-line Key Management FIS	2.1.9	1 (index 11)
B7	UNISIG SUBSET-074-3	FFFIS STM test specification traceability of test cases with Specific Transmission Module FFFIS	1.0.0	2 (Index 36)
B8	UNISIG SUBSET-074-4	FFFIS STM Test Specification Traceability of testing the packets specified in the FFFIS STM Application Layer	1.0.0	2 (Index 36)
B9	UNISIG SUBSET 076-0	ERTMS/ETCS Class 1, Test plan	2.3.1	2 (Index 37)
B10	UNISIG SUBSET 076-2	Methodology to prepare features	2.3.0	2 (Index 37)
B11	UNISIG SUBSET 076-3	Methodology of testing	2.3.1	2 (Index 37)
B12	UNISIG SUBSET 076-4-1	Test sequence generation: Methodology and Rules	1.0.2	2 (Index 37)
B13	UNISIG SUBSET 076-4-2	ERTMS ETCS Class 1 States for Test Sequences	1.0.2	2 (Index 37)
B14	UNISIG SUBSET 076-5-3	On-Board Data Dictionary	2.3.0	2 (Index 37)
B15	UNISIG SUBSET 076-5-4	SRS v.2.2.2 Traceability	2.3.1	2 (Index 37)
B16	UNISIG SUBSET 076-6-1	UNISIG test data base	2.3.1	2 (Index 37)
B17	UNISIG SUBSET 076-6-4	Test Cases Coverage	2.3.1	2 (Index 37)
B18	Celowo usunięty			
B19	UNISIG SUBSET 077	UNISIG Causal Analysis Process	2.2.2	2 (Index 27)
B20	UNISIG SUBSET 078	RBC interface: Failure modes and effects analysis	2.4.0	2 (Index 27)
B21	UNISIG SUBSET 079	MMI: Failure Modes and Effects Analysis	2.2.2	2 (Index 27)
B22	UNISIG SUBSET 080	TIU: Failure Modes and Effects Analysis	2.2.2	2 (Index 27)
B23	UNISIG SUBSET 081	Transmission system: Failure Modes and Effects Analysis	2.3.0	2 (Index 27)

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja	Typ
B24	UNISIG SUBSET 088	ETCS Application Levels 1&2 – Safety Analysis	2.3.0	2 (Index 27)
B25	TS50459-1	Railway applications – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface part 1 – Ergonomic principles of ERTMS/ETCS/GSM-R Information	2005	2 (Index 51)
B26	Celowo usunięty	Zastąpiony przez B34		
B27	TS50459-3	Railway applications – Communication, signalling and processing systems – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface – part 3 – Ergonomic arrangements of ERTMS/GSM-R Information	2005	2 (Index 51)
B28	TS50459-4	Railway applications – Communication, signalling and processing systems – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface – part 4 – Data entry for the ERTMS/ETCS/GSM-R systems	2005	2 (Index 51)
B29	TS50459-5	Railway applications – Communication, signalling and processing systems – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface – part 5 – Symbols	2005	2 (Index 51)
B30	TS50459-6	Railway applications – Communication, signalling and processing systems – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface – part 6 – Audible Information	2005	2 (Index 51)
B31	Zastrzeżony EN50xxx	Railway applications – European Rail Traffic Management System – Driver Machine Interface – part 7 – Specific Transmission Modules		2 (Index 51)
B32	Zastrzeżony	Guideline for references		Brak
B33	EN 301 515	Global System for Mobile communication (GSM); Requirements for GSM operation in railways.	2.1.0	2 (Index 32, 33)
B34	ERA-ERTMS-015560	ERTMS/ETCS Driver Machine Interface	2.3	1 (Index 51)
B35	Zastrzeżony UNISIG SUBSET-069	ERTMS Key Management Conformance Requirements		1 (Index 56)
B36	04E117	ETCS/GSM-R Quality of Service user requirements – Operational Analysis	1	2 (Index 32)
B37	UNISIG SUBSET-093	GSM-R Interfaces – Class 1 requirements	2.3.0	1 (Index 32, 33)
B38	UNISIG SUBSET-107 A	Requirements on pre-fitting of ERTMS on-board equipment	1.0.0	2 (Index 57)

Nr indeksu	Nr referencyjny	Nazwa dokumentu	Wersja	Typ
B39	UNISIG SUBSET-076-5-1	ERTMS ETCS Class 1 Feature List	2.3.1	2 (Index 37)
B40	UNISIG SUBSET-076-6-7	Test Sequences Evaluation and Validation	1.0.2	2 (Index 37)
B41	UNISIG SUBSET-076-6-8	Generic train data for test Sequences	1.0.1	2 (Index 37)
B42	UNISIG SUBSET-076-6-10	Test Sequence Viewer (TSV)	3.0.8	2 (Index 37)
B43	04E083	Safety Requirements and Requirements to Safety Analysis for Interoperability for the Control-Command and Signalling Sub-System	1.0	1 (index 47)
B44	04E084	Justification Report for the Safety Requirements and Requirements to Safety Analysis for Interoperability for the Control-Command and Signalling Sub-System.	1.0	2 (index B43)
B45	ERA/ERTMS/003205	Traceability Of Changes To ETCS FRS	0.1	2 (index 1)
B46	UNISIG SUBSET-099	RBC-RBC Safe Communication Interface Test Specifications	1.0.0	1 (index 62)

2010/74/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 lutego 2010 r. zmieniająca decyzję 2005/629/WE ustanawiającą Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa 52

2010/75/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 5 lutego 2010 r. dotycząca wkładu finansowego Unii na rzecz skoordynowanego programu monitorowania występowania *Listeria monocytogenes* w niektórych rodzajach żywności gotowej do spożycia przeprowadzanego w państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 592)..... 55

2010/76/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 9 lutego 2010 r. przyznająca okres przejściowy w celu wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, w odniesieniu do Republiki Czeskiej, Niemiec, Grecji, Austrii, Polski, Portugalii i Słowenii (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 735)..... 70

2010/77/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiająca nowy termin składania dokumentacji dotyczącej terbutryny, która ma zostać zbadana w ramach 10-letniego programu pracy, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 752) ⁽¹⁾ 72

2010/78/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie zmiany wysokości progów określonych w art. 157 lit. b) oraz w art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego 73

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom

2010/79/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 października 2009 r. zmieniająca decyzje 2006/679/WE oraz 2006/860/WE w zakresie technicznych specyfikacji interoperacyjności dotyczących podsystemów transeuropejskich systemów kolei konwencjonalnych i kolei dużych prędkości (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7787) ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

